

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 6

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

9 ianuarie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 006/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

Tribunalul

2017/C 006/02 Numirea grefierului 2

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 006/03 Cauza C-448/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Germania) – Davitas GmbH/Stadt Aschaffenburg [Trimitere preliminară — Alimente și ingrediente alimentare noi — Regulamentul (CE) nr. 258/97 — Articolul 1 alineatul (2) litera (c) — Noțiunea „alimente și ingrediente alimentare cu o structură moleculară primară nouă”] 3

2017/C 006/04 Cauza C-465/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/F. Wieland, H. Rothwangl (Trimitere preliminară — Articolele 18 și 45 TFUE — Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolele 3 și 94 — Regulamentul (CE) nr. 859/2003 — Articolul 2 alineatele (1) și (2) — Asigurare pentru limită de vârstă și asigurare pentru deces — Foști navigatori resortisanți ai unui stat terț devenit membru al Uniunii Europene în 1995 — Excludere de la dreptul la prestații pentru limită de vârstă) 4

RO

2017/C 006/05	Cauza C-506/14: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oy, SSAB Europe Oy/Työ- ja elinkeinoministeriö (Trimitere preliminară — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a — Metodă de alocare a cotelor cu titlu gratuit — Calculul factorului de corecție transsectorial uniform — Decizia 2013/448/UE — Articolul 4 — Anexa II — Validitate — Aplicarea factorului de corecție transsectorial uniform instalațiilor din sectoarele expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon — Stabilirea produsului de referință pentru metalul lichid — Decizia 2011/278/UE — Articolul 10 alineatul (9) — Anexa I — Validitate)	5
2017/C 006/06	Cauza C-537/14 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 27 octombrie 2016 – Debonair Trading Internacional Ld ^a /Groupe Léa Nature SA, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală [Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) — Marcă figurativă care cuprinde elementele verbale „SO’BiO étic” — Opoziție a titularului mărcilor verbale și figurative ale Uniunii Europene și naționale care cuprind elementul verbal „SO...?” — Refuzul înregistrării]	6
2017/C 006/07	Cauza C-554/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski gradski sad – Bulgaria) – Procedură penală împotriva Atanas Ognyanov (Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2008/909/JAI — Articolul 17 — Drept care reglementează executarea unei pedepse — Interpretarea unei norme naționale din statul de executare care prevede o reducere a pedepsei privative de libertate ca urmare a muncii prestate de persoana condamnată în cursul detenției sale în statul emitent — Efectele juridice ale deciziilor-cadru — Obligația de interpretare conformă)	6
2017/C 006/08	Cauza C-590/14: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 26 octombrie 2016 – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)/Alouminion tis Ellados VEAΕ, fostă Alouminion AE, Comisia Europeană [Recurs — Ajutoare de stat — Producția de aluminiu — Tarif preferențial la energie electrică acordat printr-un contract — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Rezilierea contractului — Suspendare judiciară a efectelor rezilierii — Decizie prin care ajutorul este declarat nelegal — Articolul 108 alineatul (3) TFUE — Noțiunile de ajutor existent și de ajutor nou — Distincție]	7
2017/C 006/09	Cauza C-611/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Retten i Glostrup – Danemarca) – Procedură penală împotriva Canal Digital Danmark A/S (Trimitere preliminară — Practici comerciale neloiale — Directiva 2005/29/CE — Articolele 6 și 7 — Reclamă privind un abonament de televiziune prin satelit — Preț al abonamentului care conține, pe lângă tariful lunar al abonamentului, un tarif semestrial pentru cardul necesar decodării emisiilor — Preț al abonamentului semestrial omis sau prezentat într-un mod mai puțin vizibil decât cel al abonamentului lunar — Acțiune înșelătoare — Omisiune înșelătoare — Transpunerea unei dispoziții a unei directive doar în lucrările pregătitoare ale legii naționale de transpunere, iar nu în însuși textul acestei legi)	8
2017/C 006/10	Cauza C-613/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited [Trimitere preliminară — Articolul 267 TFUE — Competența Curții — Noțiunea „dispoziție a dreptului Uniunii” — Directiva 89/106/CEE — Apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la produsele pentru construcții — Standard aprobat de Comitetul European pentru Standardizare (CEN) în temeiul unui mandat acordat de Comisia Europeană — Publicare a standardului în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene — Standardul armonizat EN 13242:2002 — Standard național care transpune standardul armonizat EN 13242:2002 — Contencios contractual între particulari — Metodă de constatare a (ne)conformității unui produs cu un standard național care transpune un standard armonizat — Data constatării (ne)conformității unui produs cu standardul respectiv — Directiva 98/34/CE — Procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor și al reglementărilor tehnice — Domeniu de aplicare]	9

2017/C 006/11	Cauza C-41/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court – Irlanda) – Gerard Dowling și alții/Minister for Finance (Regulamentul nr. 407/2010/UE — Mecanism european de stabilizare financiară — Decizia de punere în aplicare 2011/77/UE — Asistență financiară din partea Uniunii Europene pentru Irlanda — Recapitalizarea băncilor naționale — Dreptul societăților — A doua directivă 77/91/CEE — Articolele 8, 25 și 29 — Recapitalizarea unei bănci prin intermediul unei ordonanțe de somare judiciare — Majorare a capitalului social fără decizia adunării generale și fără drept de preempțiune al acționarilor existenți asupra acțiunilor emise — Emisiunea de noi acțiuni la o valoare mai mică decât valoarea lor nominală) . . .	10
2017/C 006/12	Cauza C-42/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Okresný súd Dunajská Streda – Slovacia) – Home Credit Slovakia a.s./Klára Bíróová (Trimitere preliminară — Directiva 2008/48/CE — Protecția consumatorilor — Credit de consum — Articolul 1, articolul 3 litera (m), articolul 10 alineatele (1) și (2), articolul 22 alineatul (1) și articolul 23 — Interpretarea expresiilor „pe hârtie” și „un alt suport durabil” — Contract care face referire la un alt document — Cerința „forme scrise” în sensul dreptului național — Indicarea informațiilor impuse printr-o referire la parametri obiectivi — Elemente care trebuie indicate într-un contract de credit cu durată fixă — Consecințele absenței informațiilor obligatorii — Proporționalitate)	11
2017/C 006/13	Cauza C-43/15 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 noiembrie 2016 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), LG Electronics Inc. [Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative care conține elementele verbale „compressor technology” — Opoziția titularului mărcilor verbale KOMPRESSOR PLUS și KOMPRESSOR — Refuz parțial de înregistrare — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 60 — Regulamentul (CE) nr. 216/96 — Articolul 8 alineatul (3) — Acțiune „accesorie” — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Caracter slab distinctiv al mărcilor naționale anterioare — Risc de confuzie]	12
2017/C 006/14	Cauza C-114/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Pau – Franța) –Procedură penală împotriva Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) și alții (Trimitere preliminară — Libera circulație a mărfurilor — Articolele 34 și 36 TFUE — Restricții cantitative — Importuri paralele de produse medicamentoase veterinare — Directiva 2001/82/CE — Articolul 65 — Regim național de autorizare prealabilă — Excluderea crescătorilor de animale de la beneficiul procedurii simplificate de autorizare a introducerii pe piață — Obligația de a dispune de o autorizație de a efectua comerț angro — Obligația de a dispune de un sediu pe teritoriul statului membru de import — Obligații de farmacovigilență)	12
2017/C 006/15	Cauza C-149/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Liège – Belgia) – Sabrina Wathelet/Garage Bietheres & Fils SPRL (Trimitere preliminară — Directiva 1999/44/CE — Vânzare de bunuri de consum și garanțiile conexe — Domeniu de aplicare — Noțiunea „vânzător” — Intermediar — Împrejurări excepționale) .	13
2017/C 006/16	Cauza C-195/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – SCI Senior Home, în reorganizare judiciară/ Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG (Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Cooperare judiciară în materie civilă — Proceduri de insolvență — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Articolul 5 — Noțiunea „drepturile reale ale terților” — Sarcină publică ce grevează bunurile imobile și care garantează perceperea impozitului pe teren)	14
2017/C 006/17	Cauza C-211/15 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 octombrie 2016 – Orange, fostă France Télécom/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Republica Franceză în favoarea France Télécom — Reforma modului de finanțare a pensiilor funcționarilor de stat afiliați France Télécom — Reducerea contribuției care trebuie plătită statului de France Télécom — Decizie care declară ajutorul compatibil cu piața internă în anumite condiții — Noțiunea „ajutor” — Noțiunea „avantaj economic” — Caracter selectiv — Afectarea concurenței — Denaturarea faptelor — Nemotivare — Înlocuirea motivelor)	14

2017/C 006/18	Cauza C-212/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Mureș – România) – ENEFI Energiahatékonysági Nyrt/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP) [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Proceduri de insolvență — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Articolul 4 — Efecte prevăzute de reglementarea unui stat membru asupra creanțelor care nu au făcut obiectul procedurii de insolvență — Decădere — Caracterul fiscal al creanței — Lipsa incidenței — Articolul 15 — Noțiunea „procese în curs de soluționare” — Proceduri de executare silită — Excludere]	15
2017/C 006/19	Cauza C-220/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 27 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a mărfurilor — Directiva 2007/23/CE — Introducerea pe piață a articolelor pirotehnice — Articolul 6 — Libera circulație a articolelor pirotehnice în conformitate cu cerințele directivei — Reglementare națională care condiționează introducerea pe piață a articolelor pirotehnice de cerințe suplimentare — Obligație de declarare prealabilă la un organism național abilitat să controleze și să modifice instrucțiunile de utilizare a articolelor pirotehnice)	16
2017/C 006/20	Cauza C-243/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovacia) – Lesoochranské zoskupenie VLK/Obvodný úrad Trenčín [Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale — Articolul 6 alineatul (3) — Convenția de la Aarhus — Participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu — Articolele 6 și 9 — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Proiect de instalare a unei împrejurări — Situl protejat Strážovské vrchy — Procedură administrativă de autorizare — Organizație de protecție a mediului — Cerere prin care se urmărește obținerea calității de parte în procedură — Respingere — Cale de atac jurisdicțională]	16
2017/C 006/21	Cauza C-269/15: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 26 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie – Belgia) – Rijksdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad [Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 4 — Domeniu de aplicare material — Rețineri din pensiile legale pentru limită de vârstă, precum și din orice alt avantaj suplimentar — Articolul 13 — Stabilirea legislației aplicabile — Reședință într-un alt stat membru]	17
2017/C 006/22	Cauza C-276/15: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Germania) – Hecht-Pharma GmbH/Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, în calitate de proprietar [Trimitere preliminară — Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 alineatul (1) — Medicamente preparate industrial sau fabricate printr-o metodă care implică un proces industrial — Articolul 3 punctul 2 — Preparare oficială]	18
2017/C 006/23	Cauza C-290/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Patrice D'Oultremont și alții/Région wallonne (Trimitere preliminară — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Directiva 2001/42/CE — Articolul 2 litera (a) și articolul 3 alineatul (2) litera (a) — Noțiunea „planuri și programe” — Condiții privind instalarea de eoliene stabilite printr-un decret legislativ — Dispoziții privind în special măsuri de securitate, de control, de reabilitare și de siguranță, precum și norme de nivel sonor definite în raport cu destinația zonelor)	19
2017/C 006/24	Cauza C-292/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Vergabekammer Südbayern – Germania) – Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg (Trimitere preliminară — Achiziții publice — Servicii publice de transport de călători cu autobuzul — Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 — Articolul 4 alineatul (7) — Subcontractare — Obligația operatorului de a presta el însuși o mare parte a serviciilor publice de transport de călători — Conținut — Articolul 5 alineatul (1) — Procedură de atribuire a contractului — Atribuirea contractului în conformitate cu Directiva 2004/18/CE)	20

2017/C 006/25	Cauza C-428/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – Child and Family Agency/J. D. [Trimitere preliminară — Cooperarea judiciară în materie civilă — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Articolul 15 — Trimiterea cauzei unei instanțe dintr-un alt stat membru — Domeniu de aplicare — Condiții de aplicare — Instanță mai bine plasată — Interesul superior al copilului] . . .	21
2017/C 006/26	Cauza C-468/15 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 octombrie 2016 – PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH [Recurs — Dumping — Regulamentele de punere în aplicare (UE) nr. 1138/2011 și (UE) nr. 1241/2012 — Importuri de anumiți alcoolii grași și amestecurile lor, originari din India, Indonezia și Malaysia — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 2 alineatul (10) litera (i) — Ajustare — Funcții care pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane — Articolul 2 alineatul (10) primul paragraf — Simetrie între valoarea normală și prețul de export — Principiul bunei administrări]	22
2017/C 006/27	Cauza C-482/15 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 26 octombrie 2016 – Westermann Lernspielverlage GmbH, fostă Westermann Lernspielverlag GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (Recurs — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene — Marcă figurativă care cuprinde elementele verbale „bambino” și „lük” — Procedură de opoziție — Marcă figurativă anterioară a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „bambino” — Refuz parțial al înregistrării — Decăderea mărcii anterioare pe care se întemeia opoziția — Scrisoare a recurente care informează Tribunalul în legătură cu această decădere — Refuzul Tribunalului de a depune scrisoarea la dosarul cauzei — Nemotivare)	22
2017/C 006/28	Cauza C-439/16 PPU: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – procedură penală împotriva Emil Milev (Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare judiciară în materie penală — Directiva (UE) 2016/343 — Articolele 3 și 6 — Aplicare în timp — Control jurisdicțional al arestării preventive a inculpatului — Reglementare națională care interzice, pe durata fazei contencioase a procedurii, să se verifice dacă există motive verosimile să se presupună că inculpatul a săvârșit o infracțiune — Neconformitate cu articolul 5 paragraful 1 litera c și paragraful 4 din Convenția europeană pentru apărarea dreptului omului și a libertăților fundamentale — Marjă de apreciere lăsată de jurisprudența națională instanțelor naționale pentru a decide dacă aplică sau nu aplică respectiva convenție)	23
2017/C 006/29	Cauza C-317/16 P: Recurs introdus la 2 iunie 2016 de Ucraina împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 11 martie 2016 în cauza T-346/14, Yanukovych/Consiliul	23
2017/C 006/30	Cauza C-318/16 P: Recurs introdus la 2 iunie 2016 de Ucraina împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 11 martie 2015 în cauza T-347/14, Yanukovych/Cosiliul	24
2017/C 006/31	Cauza C-319/16 P: Recurs introdus la 2 iunie 2016 de Ucraina împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 11 martie 2015 în cauza T-348/14, Yanukovych/Consiliul	24
2017/C 006/32	Cauza C-488/16 P: Recurs introdus la 13 septembrie 2016 de Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 5 iulie 2016 în cauza T-167/15, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	24
2017/C 006/33	Cauza C-519/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugalia) la 5 octombrie 2016 – Superfoz – Supermercados Lda/Fazenda Pública	26

2017/C 006/34	Cauza C-531/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 18 octombrie 2016 – Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras și „Specializuotas transportas” UAB	27
2017/C 006/35	Cauza C-532/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 18 octombrie 2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/AB SEB bankas	28
2017/C 006/36	Cauza C-540/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 26 octombrie 2016 – UAB „Spika”, AB „Senoji Baltija”, UAB „Stekutis”, UAB „Prekybos namai Aistra”/Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos	29
2017/C 006/37	Cauza C-541/16: Acțiune introdusă la 25 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei	30
2017/C 006/38	Cauza C-543/16: Acțiune introdusă la 27 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania	31

Tribunalul

2017/C 006/39	Cauza T-579/14: Hotărârea Tribunalului din 9 noiembrie 2016 – Birkenstock Sales/EUIPO (Reprezentarea unui motiv cu linii ondulate încrucișate) [„Marcă a Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marcă figurativă care reprezintă un motiv cu linii ondulate încrucișate — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Motiv de suprafață — Aplicarea unui motiv de suprafață pe ambalajul unui produs”]	33
2017/C 006/40	Cauza T-67/15: Hotărârea Tribunalului din 10 noiembrie 2016 – Polo Club/EUIPO – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN — Mărcile figurative anterioare ale Uniunii Europene BEVERLY HILLS POLO CLUB — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Prezentarea unor probe suplimentare — Putere de apreciere conferită de articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 — Trimitere parțială a cauzei la divizia de opoziție — Articolul 64 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009”]	33
2017/C 006/41	Cauza T-184/15: Hotărârea Tribunalului din 9 noiembrie 2016 – Trivisio Prototyping/Comisia („Contribuție financiară — Al șaselea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative — Contracte privind proiectele ULTRA, CINESPACE și IMPROVE — Recalificare parțială a acțiunii — Decizie care reprezintă titlu executoriu — Articolul 299 TFUE — Clauză compromisorie — Costuri eligibile — Rambursare a sumelor plătite”)	34
2017/C 006/42	Cauza T-290/15: Hotărârea Tribunalului din 9 noiembrie 2016 – Smarter Travel Media/EUIPO (SMARTER TRAVEL) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative SMARTER TRAVEL a Uniunii Europene — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Egalitate de tratament”]	35
2017/C 006/43	Cauza T-315/15: Hotărârea Tribunalului din 17 noiembrie 2016 – Vince/EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii verbale ELECTRIC HIGHWAY a Uniunii Europene — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	35

2017/C 006/44	Cauza T-579/15: Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2016 – For Tune/EUIPO – Gastwerk Hotel Hamburg (fortune) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene fortune — Marca germană verbală anterioară FORTUNE-HOTELS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	36
2017/C 006/45	Cauza T-157/16 P: Hotărârea Tribunalului din 17 noiembrie 2016 – Fedtke/CESE („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Act pur confirmativ — Fapte noi și esențiale — Sarcina probei”)	36
2017/C 006/46	Cauza T-746/15: Ordonanța Tribunalului din 9 noiembrie 2016 – Biofa/Comisia [„Acțiune în anulare — Produse fitosanitare — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2069 — Autorizare a substanței de bază bicarbonat de sodiu — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”]	37
2017/C 006/47	Cauza T-12/16: Ordonanța Tribunalului din 6 octombrie 2016 – Slovenia/Comisia („FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Cheltuieli efectuate de Slovenia — Adoptarea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/1059 — Nepronunțare asupra fondului”)	38
2017/C 006/48	Cauza T-281/16 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 11 noiembrie 2016 – Solelec și alții/Parlamentul [„Măsuri provizorii — Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Lucrări de electricitate (curenți tari) în cadrul proiectului de extindere și de modernizare a clădirii Konrad Adenauer a Parlamentului European din Luxemburg — Respingerea ofertei unui ofertant și atribuirea contractului unui alt ofertant — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]	38
2017/C 006/49	Cauza T-738/16: Acțiune introdusă la 25 octombrie 2016 – La Quadrature du Net și alții/Comisia	39
2017/C 006/50	Cauza T-745/16: Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – BPCE/BCE	40
2017/C 006/51	Cauza T-749/16: Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – Stemcor London și Samac Steel Supplies/Comisia	41
2017/C 006/52	Cauza T-750/16: Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – FV/Consiliul	42
2017/C 006/53	Cauza T-751/16: Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – Confédération Nationale du Crédit Mutuel/BCE	42
2017/C 006/54	Cauza T-756/16: Acțiune introdusă la 2 noiembrie 2016 – Euro Castor Green/EUIPO – Netlon France (Spalier ocultant)	43
2017/C 006/55	Cauza T-757/16: Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – Société générale/BCE	44
2017/C 006/56	Cauza T-758/16: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2016 – Crédit Agricole/BCE	45
2017/C 006/57	Cauza T-760/16: Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2016 – Basil/EUIPO – Artex (Fahrradkörbe)	46
2017/C 006/58	Cauza T-763/16: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2016 – Turco/EUCAP Sahel Niger	46
2017/C 006/59	Cauza T-765/16: Acțiune introdusă la 5 noiembrie 2016 – Grupo Ganaderos de Fuerteventura/EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)	47
2017/C 006/60	Cauza T-766/16: Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2016 – Hércules Club de Fútbol/Comisia	48

2017/C 006/61	Cauza T-768/16: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2016 – BNP Paribas/BCE	49
2017/C 006/62	Cauza T-770/16: Acțiune introdusă la 2 noiembrie 2016 – Korwin-Mikke/Parlamentul	50
2017/C 006/63	Cauza T-774/16: Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2016 – Consejo Regulador del Cava/EUIPO – Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)	50
2017/C 006/64	Cauza T-780/16: Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2016 – Mediaexpert/EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)	51
2017/C 006/65	Cauza T-784/16: Acțiune introdusă la 1 noiembrie 2016 – Pilla/Comisia și EACEA	52
2017/C 006/66	Cauza T-785/16: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – BSH Electrodomesticos España/EUIPO – DKSH International (Ufesa)	53
2017/C 006/67	Cauza T-795/16: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – Krasnyiy oktyabr/EUIPO – Kondyterska korporatsiia „Roshen” (CRABS)	54
2017/C 006/68	Cauza T-796/16: Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2016 – CEDC International/EUIPO – Underberg (Reprezentarea unui fir de iarbă verde maroniu într-o sticlă)	54
2017/C 006/69	Cauza T-798/16: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2016 – Hanso Holding/EUIPO (REAL)	55
2017/C 006/70	Cauza T-720/15: Ordonanța Tribunalului din 16 septembrie 2016 – Comisia/CINAR	56
2017/C 006/71	Cauza T-732/15: Ordonanța Tribunalului din 16 septembrie 2016 – ICA Laboratories și alții/Comisia	56

Rectificări

2017/C 006/72	Rectificarea comunicării din Jurnalul Oficial privind cauza T-698/16 (JO C 441, 28.11.2016)	57
---------------	---	----

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 006/01)

Ultima publicație

JO C 475, 19.12.2016

Publicații anterioare

JO C 462, 12.12.2016

JO C 454, 5.12.2016

JO C 441, 28.11.2016

JO C 428, 21.11.2016

JO C 419, 14.11.2016

JO C 410, 7.11.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL

Numirea grefierului

(2017/C 006/02)

Mandatul domnului Emmanuel COULON, grefier al Tribunalului Uniunii Europene, va expira la 5 octombrie 2017.

Tribunalul a decis, la 16 noiembrie 2016, să reînnoiască mandatului domnului Emmanuel COULON, în conformitate cu articolul 32 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, pentru perioada cuprinsă între 6 octombrie 2017 și 5 octombrie 2023 inclusiv.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Germania) – Davitas GmbH/Stadt Aschaffenburg

(Cauza C-448/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Alimente și ingrediente alimentare noi — Regulamentul (CE) nr. 258/97 — Articolul 1 alineatul (2) litera (c) — Noțiunea „alimente și ingrediente alimentare cu o structură moleculară primară nouă”]

(2017/C 006/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Davitas GmbH

Pârât: Stadt Aschaffenburg

Cu participarea: Landesanstalt für Ernährung

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 ianuarie 1997 privind alimentele și ingredientele alimentare noi, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009, trebuie interpretat în sensul că expresia „structură moleculară primară nouă” se raportează la alimentele sau la ingredientele alimentare care nu au făcut obiectul consumului uman pe teritoriul Uniunii Europene anterior datei de 15 mai 1997.

⁽¹⁾ JO C 448, 15.12.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/F. Wieland, H. Rothwangl

(Cauza C-465/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolele 18 și 45 TFUE — Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolele 3 și 94 — Regulamentul (CE) nr. 859/2003 — Articolul 2 alineatele (1) și (2) — Asigurare pentru limită de vârstă și asigurare pentru deces — Foști navigatori resortisanți ai unui stat terț devenit membru al Uniunii Europene în 1995 — Excludere de la dreptul la prestații pentru limită de vârstă)

(2017/C 006/04)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Reclamant: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Pârâți: F. Wieland, H. Rothwangl

Dispozitivul

- 1) Articolul 94 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 de aplicare a regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care nu ia în considerare, pentru stabilirea drepturilor la prestații pentru limită de vârstă, o perioadă de asigurare pretins realizată în conformitate cu propria legislație de către un lucrător străin în cazul în care statul al cărui resortisant este acest lucrător a aderat la Uniunea Europeană ulterior realizării acestei perioade.
- 2) Articolele 18 și 45 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun legislației unui stat membru, precum cea în discuție în litigiile principale, în temeiul căreia un navigator care a făcut parte, o perioadă determinată, din echipajul unei nave care are portul de origine pe teritoriul acestui stat membru și care locuia la bordul acestei nave este exclus de la asigurarea pentru limită de vârstă pentru această perioadă pentru motivul că nu era resortisant al unui stat membru în perioada respectivă.
- 3) Articolul 2 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanții unor țări terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie trebuie interpretat în sensul că nu se opune reglementării unui stat membru potrivit căreia o perioadă de încadrare în muncă realizată în temeiul legislației acestui stat membru de către un lucrător salariat care nu era resortisant al unui stat membru în această perioadă, dar care, în momentul în care solicită plata unei pensii pentru limită de vârstă, intră în domeniul de aplicare al articolului 1 din acest regulament, nu este luată în considerare de statul membru menționat pentru stabilirea drepturilor la pensie ale lucrătorului respectiv.

⁽¹⁾ JO C 448, 15.12.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy/Työ- ja elinkeinoministeriö

(Cauza C-506/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a — Metodă de alocare a cotelor cu titlu gratuit — Calculul factorului de corecție transsectorial uniform — Decizia 2013/448/UE — Articolul 4 — Anexa II — Validitate — Aplicarea factorului de corecție transsectorial uniform instalațiilor din sectoarele expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon — Stabilirea produsului de referință pentru metalul lichid — Decizia 2011/278/UE — Articolul 10 alineatul (9) — Anexa I — Validitate)

(2017/C 006/05)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamante: Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj, SSAB Europe Oy

Pârât: Työ- ja elinkeinoministeriö

Dispozitivul

- 1) Examinarea celei de a treia și a celei de a patra întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 15 alineatul (3) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.
- 2) Examinarea celei de a șasea și a celei de a șaptea întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea anexei I la Decizia 2011/278.
- 3) Examinarea celei de a cincea întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 10 alineatul (9) primul paragraf din Decizia 2011/278.
- 4) Articolul 4 din Decizia 2013/448/UE a Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și anexa II la aceasta sunt nevalide.
- 5) Efectele declarării nevalidității articolului 4 din Decizia 2013/448 și a anexei II la aceasta sunt limitate în timp astfel încât, pe de o parte, această declarație să nu producă efecte decât la încheierea unei perioade de zece luni începând de la data pronunțării Hotărârii din 28 aprilie 2016, Borealis Polyolefine și alții (C 191/14, C 192/14, C 295/14, C 389/14 și C 391/14-C 393/14, EU:C:2016:311), pentru a permite Comisiei Europene să procedeze la adoptarea măsurilor necesare și, pe de altă parte, măsurile adoptate până la această încheiere în temeiul dispozițiilor invalidate să nu poată fi repuse în discuție.

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2015.

**Hotărârea Curții (Camera a opta) din 27 octombrie 2016 – Debonair Trading Internacional Ld^a/
Groupe Léa Nature SA, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală**

(Cauza C-537/14 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) — Marcă figurativă care cuprinde elementele verbale „SO’BiO ȋtic” — Opoziție a titularului mărcilor verbale și figurative ale Uniunii Europene și naționale care cuprind elementul verbal „SO...?” — Refuzul înregistrării]

(2017/C 006/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Debonair Trading Internacional Ld^a (reprezentanți: D. Selden, Advocate, T. Alkin, Barrister)

Celelalte părți din procedură: Groupe Léa Nature SA (reprezentant: S. Arnaud, avocat), Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: D. Gája și P. Geroulakos, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 23 septembrie 2014, Groupe Léa Nature/OAPI – Debonair Trading Internacional (SO’BiO ȋtic) (T-341/13, nepublicată, EU:T:2014:802).
- 2) Trimite cauza Tribunalului Uniunii Europene spre judecare.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 118, 13.4.2015.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de
Sofijski gradski sad – Bulgaria) – Procedură penală împotriva Atanas Ognyanov**

(Cauza C-554/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2008/909/JAI — Articolul 17 — Drept care reglementează executarea unei pedepse — Interpretarea unei norme naționale din statul de executare care prevede o reducere a pedepsei privative de libertate ca urmare a muncii prestate de persoana condamnată în cursul detenției sale în statul emitent — Efectele juridice ale deciziilor-cadru — Obligația de interpretare conformă)

(2017/C 006/07)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofijski gradski sad

Partea din procedura penală principală

Atanas Ognyanov

cu participarea: Sofiyska gradska prokuratura

Dispozitivul

- 1) Articolul 17 alineatele (1) și (2) din Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că se opune unei norme naționale interpretate astfel încât să autorizeze statul de executare să acorde persoanei condamnate o reducere de pedeapsă ca urmare a muncii pe care aceasta a prestat-o în cursul detenției sale în statul emitent în condițiile în care autoritățile competente din acest din urmă stat nu au acordat, în conformitate cu dreptul acestuia, o asemenea reducere de pedeapsă.
- 2) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că o instanță națională este ținută să ia în considerare ansamblul normelor dreptului național și să le interpreteze în cea mai mare măsură posibilă în conformitate cu Decizia-cadru 2008/909, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, pentru a atinge rezultatul vizat de aceasta, lăsând neaplicată dacă este necesar, din oficiu, interpretarea reținută de instanța națională de ultim grad, din moment ce această interpretare nu este compatibilă cu dreptul Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 73, 2.3.2015.

**Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 26 octombrie 2016 – Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)/
Alouminion tis Ellados VEAE, fostă Alouminion AE, Comisia Europeană**

(Cauza C-590/14) ⁽¹⁾

**[Recurs — Ajutoare de stat — Producția de aluminiu — Tarif preferențial la energie electrică acordat
printr-un contract — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Rezilierea
contractului — Suspendare judiciară a efectelor rezilierii — Decizie prin care ajutorul este declarat
nelegal — Articolul 108 alineatul (3) TFUE — Noțiunile de ajutor existent și de ajutor nou — Distincție]**

(2017/C 006/08)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (reprezentanți: E. Bourtzalas, avocat, E. Salaka, C. Synodinos, C. Tagaras și A. Oikonomou, avocați)

Celelalte părți din procedură: Alouminion tis Ellados VEAE, fostă Alouminion AE (reprezentanți: G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos și N. Keramidas, avocați), Comisia Europeană (reprezentanți: É. Gippini Fournier și A. Bouchagiar, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 8 octombrie 2014, Alouminion/Comisia (T 542/11, EU:T:2014:859).
- 2) Trimite cauza T 542/11 spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 65, 23.2.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Retten i Glostrup – Danemarca) – Procedură penală împotriva Canal Digital Danmark A/S

(Cauza C-611/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Practici comerciale neloiale — Directiva 2005/29/CE — Articolele 6 și 7 — Reclamă privind un abonament de televiziune prin satelit — Preț al abonamentului care conține, pe lângă tariful lunar al abonamentului, un tarif semestrial pentru cardul necesar decodării emisiilor — Preț al abonamentului semestrial omis sau prezentat într-un mod mai puțin vizibil decât cel al abonamentului lunar — Acțiune înșelătoare — Omisiune înșelătoare — Transpunerea unei dispoziții a unei directive doar în lucrările pregătitoare ale legii naționale de transpunere, iar nu în însuși textul acestei legi)

(2017/C 006/09)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Retten i Glostrup

Partea din procedura penală principală

Canal Digital Danmark A/S.

Dispozitivul

- 1) Articolul 7 alineatele (1) și (3) din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) trebuie interpretat în sensul că, pentru a aprecia dacă o practică comercială trebuie considerată ca fiind o omisiune înșelătoare, este necesar să se ia în considerare contextul în care se înscrie această practică, printre altele limitele proprii mediului de comunicare utilizat pentru practica comercială respectivă, limitele de spațiu sau de timp pe care le impune acest mediu de comunicare, precum și orice măsură luată de comerciant pentru a pune informațiile la dispoziția consumatorului prin alte mijloace, chiar dacă această cerință nu ar rezulta expres din modul de redactare a reglementării naționale în discuție.
- 2) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că trebuie să fie calificată drept înșelătoare o practică comercială care constă în fracționarea prețului unui produs în mai multe elemente și în evidențierea unuia dintre acestea, având în vedere că această practică este susceptibilă, pe de o parte, să dea consumatorului mediu impresia eronată că îi este propus un preț avantajos și, pe de altă parte, să îl determine să ia o decizie comercială pe care nu ar fi luat o în altă situație, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere, ținând seama de ansamblul circumstanțelor pertinente ale cauzei principale. Cu toate acestea, constrângerile de timp la care pot fi supuse anumite mijloace de comunicare, precum spoturile publicitare televizate, nu pot fi luate în considerare în vederea aprecierii caracterului înșelător al unei practici comerciale din perspectiva articolului 6 alineatul (1) din această directivă.
- 3) Articolul 7 din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care un comerciant a ales să stabilească prețul unui abonament astfel încât consumatorul trebuie să achite atât un tarif lunar, cât și un tarif semestrial, această practică trebuie să fie considerată drept o omisiune înșelătoare în cazul în care prețul abonamentului lunar este evidențiat în mod deosebit în cadrul comercializării, în timp ce tariful semestrial este omis în totalitate sau este prezentat într-un mod mai puțin vizibil, în cazul în care o astfel de omisiune determină consumatorul să ia o decizie comercială pe care nu ar fi luat o în alte împrejurări, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere, ținând seama de limitele proprii mediului de comunicare utilizat, de natura și de caracteristicile produsului, precum și de celelalte măsuri pe care comerciantul le a luat efectiv pentru a pune la dispoziția consumatorului informațiile semnificative referitoare la produs.

- 4) Articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că conține o enumerare exhaustivă a informațiilor semnificative care trebuie să figureze într-o invitație de a cumpăra. Revine instanței naționale sarcina de a aprecia dacă comerciantul în cauză și-a îndeplinit obligația de informare, ținând seama de natura și de caracteristicile produsului, dar și de mediul de comunicare utilizat pentru invitația de a cumpăra și de informațiile suplimentare eventual oferite de comerciantul respectiv. Faptul că un comerciant furnizează, într-o invitație de a cumpăra, ansamblul informațiilor enumerate la articolul 7 alineatul (4) din această directivă nu exclude posibilitatea ca respectiva invitație să fie calificată drept practică comercială înșelătoare în sensul articolului 6 alineatul (1) sau al articolului 7 alineatul (2) din directiva menționată.

(¹) JO C 73, 2.3.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited

(Cauza C-613/14) (¹)

[Trimitere preliminară — Articolul 267 TFUE — Competența Curții — Noțiunea „dispoziție a dreptului Uniunii” — Directiva 89/106/CEE — Apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la produsele pentru construcții — Standard aprobat de Comitetul European pentru Standardizare (CEN) în temeiul unui mandat acordat de Comisia Europeană — Publicare a standardului în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene — Standardul armonizat EN 13242:2002 — Standard național care transpune standardul armonizat EN 13242:2002 — Contencios contractual între particulari — Metodă de constatare a (ne)conformității unui produs cu un standard național care transpune un standard armonizat — Data constatării (ne)conformității unui produs cu standardul respectiv — Directiva 98/34/CE — Procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor și al reglementărilor tehnice — Domeniu de aplicare]

(2017/C 006/10)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamantă: James Elliott Construction Limited

Pârâtă: Irish Asphalt Limited

Dispozitivul

- 1) Articolul 267 primul paragraf TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să interpreteze cu titlu preliminar un standard armonizat în sensul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 89/106/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la materialele de construcții, astfel cum a fost modificată prin Directiva 93/68/CEE a Consiliului din 22 iulie 1993, și ale cărui referințe au fost publicate de Comisia Europeană în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C.
- 2) Standardul armonizat EN 13242:2002, intitulat „Agregate din materiale nelegate sau legate hidraulic pentru utilizare în inginerie civilă și în construcții de drumuri”, trebuie să fie interpretat în sensul că nu creează obligații pentru instanța națională sesizată cu soluționarea unui litigiu având ca obiect executarea unui contract de drept privat prin care o parte este obligată să furnizeze un produs pentru construcții conform unui standard național care transpune acest standard armonizat, indiferent dacă este vorba despre modul de stabilire a conformității cu specificațiile contractuale ale unui asemenea produs pentru construcții sau despre momentul în care conformitatea acestuia trebuie să fie stabilită.

- 3) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 89/106, astfel cum a fost modificată prin Directiva 93/68, citit în lumina celui de al doisprezecelea considerent al acesteia, trebuie să fie interpretat în sensul că prezumția de îndeplinire a condițiilor de utilizare de un produs pentru construcții fabricat conform unui standard armonizat nu se impune instanței naționale în vederea stabilirii caracterului vandabil sau a caracterului adecvat scopului unui asemenea produs, în cazul în care o reglementare națională cu caracter general care reglementează vânzarea de bunuri, precum cea în discuție în litigiul principal, impune ca un produs pentru construcții să prezinte astfel de caracteristici.
- 4) Articolul 1 punctul 11 din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/96/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie să fie interpretat în sensul că dispozițiile naționale precum cele în discuție în cauza principală, care prevăd, cu excluderea voinței în sens contrar a părților, condiții contractuale implicite privind caracterul vandabil și îndeplinirea condițiilor de utilizare sau calitatea produselor vândute, nu constituie „reglementări tehnice” în sensul acestei dispoziții, ale căror proiecte trebuie să facă obiectul comunicării prealabile prevăzute la articolul 8 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 98/34, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/96.

⁽¹⁾ JO C 96, 23.3.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court – Irlanda) – Gerard Dowling și alții/Minister for Finance

(Cauza C-41/15) ⁽¹⁾

(Regulamentul nr. 407/2010/UE — Mecanism european de stabilizare financiară — Decizia de punere în aplicare 2011/77/UE — Asistență financiară din partea Uniunii Europene pentru Irlanda — Recapitalizarea băncilor naționale — Dreptul societăților — A doua directivă 77/91/CEE — Articolele 8, 25 și 29 — Recapitalizarea unei bănci prin intermediul unei ordonanțe de somare judiciare — Majorare a capitalului social fără decizia adunării generale și fără drept de preemțiune al acționarilor existenți asupra acțiunilor emise — Emisiunea de noi acțiuni la o valoare mai mică decât valoarea lor nominală)

(2017/C 006/11)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Pârât: Minister for Finance

Cu participarea: Permanent TSB Group Holdings plc, fostă Irish Life and Permanent Group Holdings plc, Permanent TSB plc, fostă Irish Life and Permanent plc

Dispozitivul

- 1) Articolul 8 alineatul (1), precum și articolele 25 și 29 din A doua directivă 77/91/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului [54 al doilea paragraf TFUE], pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei măsuri precum ordonanța de somare în discuție în litigiul principal, adoptată într-o situație de perturbare gravă a economiei și a sistemului financiar al unui stat membru care amenință stabilitatea financiară a Uniunii și care are drept efect majorarea capitalului unei societăți pe acțiuni fără acordul adunării generale a acesteia prin emisiunea de noi acțiuni la o valoare mai mică decât valoarea lor nominală și fără drept de preemțiune al acționarilor existenți asupra acțiunilor emise.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Okresný súd Dunajská Streda – Slovacia) – Home Credit Slovakia a.s./Klára Bíróová

(Cauza C-42/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2008/48/CE — Protecția consumatorilor — Credit de consum — Articolul 1, articolul 3 litera (m), articolul 10 alineatele (1) și (2), articolul 22 alineatul (1) și articolul 23 — Interpretarea expresiilor „pe hârtie” și „un alt suport durabil” — Contract care face referire la un alt document — Cerința „forme scrise” în sensul dreptului național — Indicarea informațiilor impuse printr-o referire la parametri obiectivi — Elemente care trebuie indicate într-un contract de credit cu durată fixă — Consecințele absenței informațiilor obligatorii — Proporționalitate)

(2017/C 006/12)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Okresný súd Dunajská Streda

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Home Credit Slovakia a.s.

Pârâtă: Klára Bíróová

Dispozitivul

- 1) Articolul 10 alineatele (1) și (2) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului coroborat cu articolul 3 litera (m) din această directivă trebuie interpretat în sensul că:
 - contractul de credit nu trebuie redactat în mod necesar într-un singur document, dar toate elementele menționate la articolul 10 alineatul (2) din directiva menționată trebuie redactate pe hârtie sau pe un alt suport durabil;
 - nu se opune ca statul membru să prevadă în reglementarea sa națională, pe de o parte, că contractul de credit care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2008/48 și care este redactat pe hârtie trebuie să fie semnat de părți și, pe de altă parte, că această cerință privind semnătura se aplică în ceea ce privește toate elementele acestui contract enumerate la articolul 10 alineatul (2) din directiva menționată.
- 2) Articolul 10 alineatul (2) litera (h) din Directiva 2008/48 trebuie interpretat în sensul că nu este necesar ca contractul de credit să indice fiecare scadență a plăților care urmează să fie efectuate de consumator prin referire la o dată precisă, în măsura în care condițiile acestui contract îi permit consumatorului respectiv să identifice fără dificultate și cu certitudine datele acestor plăți.
- 3) Articolul 10 alineatul (2) literele (h) și (i) din Directiva 2008/48 trebuie interpretat în sensul că contractul de credit cu durată fixă care prevede amortizarea capitalului prin plățile consecutive nu trebuie să precizeze, sub forma unui tabel de amortizare, ce parte din fiecare plată va fi afectată rambursării acestui capital. Dispozițiile menționate, interpretate prin coroborare cu articolul 22 alineatul (1) din această directivă, se opun ca un stat membru să prevadă o astfel de obligație în reglementarea sa națională.
- 4) Articolul 23 din Directiva 2008/48 trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să prevadă în reglementarea sa națională că, în cazul în care un contract de credit nu specifică toate elementele impuse la articolul 10 alineatul (2) din această directivă, contractul respectiv este considerat scutit de dobânzi și de costuri, în măsura în care este vorba despre un element a cărui absență poate pune în discuție posibilitatea consumatorului de a aprecia întinderea angajamentului său.

⁽¹⁾ JO C 155, 11.5.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 noiembrie 2016 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), LG Electronics Inc.

(Cauza C-43/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative care conține elementele verbale „compressor technology” — Opoziția titularului mărcilor verbale KOMPRESSOR PLUS și KOMPRESSOR — Refuz parțial de înregistrare — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 60 — Regulamentul (CE) nr. 216/96 — Articolul 8 alineatul (3) — Acțiune „accesorie” — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Caracter slab distinctiv al mărcilor naționale anterioare — Risc de confuzie]

(2017/C 006/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (reprezentanți: S. Biagosch și R. Kunz-Hallstein, Rechtsanwälte)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: M. Fischer, agent), LG Electronics Inc.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 146, 4.5.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Pau – Franța) – Procedură penală împotriva Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) și alții

(Cauza C-114/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a mărfurilor — Articolele 34 și 36 TFUE — Restricții cantitative — Importuri paralele de produse medicamentose veterinare — Directiva 2001/82/CE — Articolul 65 — Regim național de autorizare prealabilă — Excluderea crescătorilor de animale de la beneficiul procedurii simplificate de autorizare a introducerii pe piață — Obligația de a dispune de o autorizație de a efectua comerț angro — Obligația de a dispune de un sediu pe teritoriul statului membru de import — Obligații de farmacovigilență)

(2017/C 006/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Pau

Părțile din procedura penală principală

Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace), Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL, Soulard Max EARL, Francisco Xavier Erneta Azanza, Amestoya GAEC, La Vinardière GAEC reconnu, Lagunarte GAEC, André Jacques Iribarren, Ramuntcho Iribarren, Phyteron 2000 SAS, Cataloune SCL,

Cu participarea: Conseil national de l'Ordre des vétérinaires, fost Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires, Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral, Direction des douanes et des droits indirects

Dispozitivul

- 1) Articolele 34 și 36 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care rezervă accesul la importurile paralele de produse medicamentoase veterinare distribuitorilor angro titulari ai autorizației prevăzute la articolul 65 din Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009, și care, în consecință, îi exclude de la accesul la astfel de importuri pe crescătorii de animale care doresc să importe produse medicamentoase veterinare pentru nevoile propriilor exploatații.
- 2) Articolele 34 și 36 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care îi obligă pe crescătorii de animale care importă în paralel produse medicamentoase veterinare pentru nevoile propriilor exploatații să dispună de un sediu în statul membru de destinație și să îndeplinească toate obligațiile de farmacovigilență prevăzute la articolele 72-79 din Directiva 2001/82, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 596/2009.

⁽¹⁾ JO C 171, 26.5.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Liège – Belgia) – Sabrina Wathelet/Garage Bietheres & Fils SPRL

(Cauza C-149/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 1999/44/CE — Vânzare de bunuri de consum și garanțiile conexe — Domeniu de aplicare — Noțiunea „vânzător” — Intermediar — Împrejurări excepționale)

(2017/C 006/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sabrina Wathelet

Pârât: Garage Bietheres & Fils SPRL

Dispozitivul

Noțiunea „vânzător”, în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (c) din Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe trebuie interpretată în sensul că vizează de asemenea un profesionist care acționează ca intermediar pe seama unui particular, care nu a informat în mod corespunzător consumatorul cumpărător în legătură cu faptul că proprietarul bunului vândut este un particular, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere, ținând seama de ansamblul împrejurărilor speței. Interpretarea care precedă nu depinde de aspectul dacă intermediarul este sau nu este remunerat pentru intervenția sa.

⁽¹⁾ JO C 213, 29.6.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – SCI Senior Home, în reorganizare judiciară/Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

(Cauza C-195/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Cooperare judiciară în materie civilă — Proceduri de insolvență — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Articolul 5 — Noțiunea „drepturile reale ale terților” — Sarcină publică ce grevează bunurile imobile și care garantează perceperea impozitului pe teren)

(2017/C 006/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SCI Senior Home, în reorganizare judiciară

Pârâte: Gemeinde Wedemark, Hannoversche Volksbank eG

Dispozitivul

Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență trebuie interpretat în sensul că reprezintă un „drept real” în înțelesul acestui articol o garanție constituită în temeiul unei dispoziții de drept național precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia imobilul debitorului de impozite pe teren este grevat de plin drept de o sarcină publică, iar acest proprietar trebuie să tolereze executarea silită asupra respectivului imobil a titlului prin care se constată creanța fiscală.

⁽¹⁾ JO C 254, 3.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 octombrie 2016 – Orange, fostă France Télécom/Comisia Europeană

(Cauza C-211/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Republica Franceză în favoarea France Télécom — Reforma modului de finanțare a pensiilor funcționarilor de stat afiliați France Télécom — Reducerea contribuției care trebuie plătită statului de France Télécom — Decizie care declară ajutorul compatibil cu piața internă în anumite condiții — Noțiunea „ajutor” — Noțiunea „avantaj economic” — Caracter selectiv — Afectarea concurenței — Denaturarea faptelor — Nemotivare — Înlocuirea motivelor)

(2017/C 006/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Orange, fostă France Télécom (reprezentanți: S. Hautbourg și S. Cochard-Quesson, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky și L. Flynn, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Orange la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Mureș – România) – ENEFI Energiahatékonysági Nyrt/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

(Cauza C-212/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Proceduri de insolvență — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Articolul 4 — Efecte prevăzute de reglementarea unui stat membru asupra creanțelor care nu au făcut obiectul procedurii de insolvență — Decădere — Caracterul fiscal al creanței — Lipsa incidenței — Articolul 15 — Noțiunea „procese în curs de soluționare” — Proceduri de executare silită — Excludere]

(2017/C 006/18)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Mureș

Părțile din procedura principală

Apelantă: ENEFI Energiahatékonysági Nyrt

Intimată: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul său de aplicare dispozițiile dreptului intern al statului membru pe al cărui teritoriu este deschisă o procedură de insolvență, care prevăd, în privința unui creditor care nu a participat la această procedură, decăderea din dreptul de a urmări creanța sa sau suspendarea executării silite a unei astfel de creanțe într-un alt stat membru.
- 2) Caracterul fiscal al creanței care face obiectul unei executări silite într-un stat membru, altul decât statul pe al cărui teritoriu este deschisă procedura de insolvență, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, nu are incidență asupra răspunsului dat la prima întrebare preliminară.

⁽¹⁾ JO C 262, 10.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 27 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-220/15) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a mărfurilor — Directiva 2007/23/CE — Introducerea pe piață a articolelor pirotehnice — Articolul 6 — Libera circulație a articolelor pirotehnice în conformitate cu cerințele directivei — Reglementare națională care condiționează introducerea pe piață a articolelor pirotehnice de cerințe suplimentare — Obligație de declarare prealabilă la un organism național abilitat să controleze și să modifice instrucțiunile de utilizare a articolelor pirotehnice)

(2017/C 006/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Kukovec și C. Becker, agenți, asistați de B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze, J. Möller și K. Petersen, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că a prevăzut, în plus față de cerințele Directivei 2007/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 privind introducerea pe piață a articolelor pirotehnice și în pofida evaluării prealabile a conformității articolelor pirotehnice, pe de o parte, că procedura prevăzută la articolul 6 alineatul 4 din Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (Primul Regulament de aplicare a legii privind substanțele explozive), astfel cum a fost modificată prin Legea din 25 iulie 2013, trebuie să le fie aplicată înainte de introducerea acestora pe piață și, pe de altă parte, că Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (Institutul federal pentru examinarea și testarea materialelor, Germania) are competența, în temeiul acestei dispoziții, de a controla și, dacă este cazul, de a modifica instrucțiunile de utilizare a acestora, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (1) din această directivă.
- 2) Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 228, 13.7.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovacia) – Lesoochránárske zoskupenie VLK/Obvodný úrad Trenčín

(Cauza C-243/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale — Articolul 6 alineatul (3) — Convenția de la Aarhus — Participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu — Articolele 6 și 9 — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Proiect de instalare a unei împrejurări — Situl protejat Strážovské vrchy — Procedură administrativă de autorizare — Organizație de protecție a mediului — Cerere prin care se urmărește obținerea calității de parte în procedură — Respingere — Cale de atac jurisdicțională]

(2017/C 006/20)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Recurentă: Lesoochránárske zoskupenie VLK

Intimată: Obvodný úrad Trenčín

cu participarea: Biely potok a.s.

Dispozitivul

Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat cu articolul 9 alineatele (2) și (4) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998 și aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005, în măsura în care consacră dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă, în condiții care asigură un acces larg la justiție, a drepturilor conferite de dreptul Uniunii, în speță de articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/105/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, coroborat cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) din convenția menționată, unei organizații de protecție a mediului care îndeplinește cerințele impuse la articolul 2 alineatul (5) din această convenție, trebuie interpretat în sensul că se opune, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, unei interpretări a normelor de drept procedural național potrivit căreia o cale de atac împotriva unei decizii prin care se refuză unei astfel de organizații calitatea de parte la o procedură administrativă de autorizare a unui proiect care trebuie să fie realizat pe un sit protejat în temeiul acestei directive nu trebuie să fie examinată în mod necesar în timpul derulării acestei proceduri, care poate fi încheiată definitiv înainte de pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive cu privire la calitatea de parte, și este respinsă automat din momentul în care acest proiect este autorizat, obligând astfel organizația respectivă să introducă o cale de atac de un alt tip pentru a obține această calitate și pentru a supune unui control jurisdicțional respectarea de către autoritățile naționale competente a obligațiilor lor care decurg din articolul 6 alineatul (3) din directiva menționată.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 26 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie – Belgia) – Rijksdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad

(Cauza C-269/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 4 — Domeniu de aplicare material — Rețineri din pensiile legale pentru limită de vârstă, precum și din orice alt avantaj suplimentar — Articolul 13 — Stabilirea legislației aplicabile — Reședință într-un alt stat membru]

(2017/C 006/21)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie

Părțile din procedura principală

Recurent: Rijksdienst voor Pensioenen

Intimat: Willem Hoogstad

cu participarea: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Dispozitivul

Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1606/98 al Consiliului din 29 iunie 1998, se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede prelevarea unor contribuții care au o legătură directă și suficient de pertinentă cu legile care reglementează domeniile de securitate socială enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71 menționat, astfel cum a fost modificat, din prestații provenite din regimuri de pensii suplimentare, deși beneficiarul acestor pensii suplimentare nu are reședința în statul membru respectiv și se află, în aplicarea articolului 13 alineatul (2) litera (f) din același regulament, astfel cum a fost modificat, sub incidența legislației în domeniul securității sociale din statul membru în care are reședința.

(¹) JO C 311, 21.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Germania) – Hecht-Pharma GmbH/Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, în calitate de proprietar

(Cauza C-276/15) (¹)

[Trimitere preliminară — Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 alineatul (1) — Medicamente preparate industrial sau fabricate printr-o metodă care implică un proces industrial — Articolul 3 punctul 2 — Preparare oficială]

(2017/C 006/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hecht-Pharma GmbH

Pârât: Hohenzollern Apotheke, Winfried Ertelt, în calitate de proprietar

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011, trebuie interpretat în sensul că un medicament de uz uman precum cel în discuție în litigiul principal, care, potrivit unei reglementări naționale, nu face obiectul unei autorizații de introducere pe piață dată fiind frecvența dovedită cu care este prescris de medici sau de stomatologi, care este preparat în etapele esențiale ale preparării în cadrul activității curente a unei farmacii într-o cantitate de până la 100 de cutii pe zi și care este destinat eliberării conform autorizației de funcționare a farmaciei, nu poate fi considerat drept preparat industrial sau fabricat printr-o metodă care implică un proces industrial în sensul acestei dispoziții și, în consecință, nu intră în domeniul de aplicare al acestei directive, sub rezerva constatărilor de fapt care sunt de competența instanței de trimitere.

Totuși, în ipoteza în care aceste constatări ar determina instanța de trimitere să aprecieze că medicamentul în discuție în litigiul principal a fost preparat industrial sau fabricat printr-o metodă care implică un proces industrial, se impune de asemenea să se răspundă că articolul 3 punctul 2 din Directiva 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/62, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unor dispoziții precum cele prevăzute la articolul 21 alineatul 2 punctul 1 din Legea privind comerțul cu medicamente coroborat cu articolul 6 alineatul 1 din Regulamentul privind funcționarea farmaciilor, în măsura în care aceste dispoziții le impun în esență farmaciștilor obligația să respecte farmacopeea cu ocazia fabricării preparatelor oficinale. Instanței de trimitere îi revine sarcina a verifica însă dacă, în situația de fapt din cauza cu care este sesizată, medicamentul în discuție în litigiul principal a fost preparat în conformitate cu prescripțiile unei farmacopei.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Patrice D'Oultremont și alții/Région wallonne

(Cauza C-290/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Directiva 2001/42/CE — Articolul 2 litera (a) și articolul 3 alineatul (2) litera (a) — Noțiunea „planuri și programe” — Condiții privind instalarea de eoliene stabilite printr-un decret legislativ — Dispoziții privind în special măsuri de securitate, de control, de reabilitare și de siguranță, precum și norme de nivel sonor definite în raport cu destinația zonelor)

(2017/C 006/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Patrice D'Oultremont, Henri Tumelaire, François Boitte, Éoliennes à tout prix? ASBL

Pârâtă: Région wallonne

Cu participarea: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Dispozitivul

Articolul 2 litera (a) și articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului trebuie interpretate în sensul că un decret legislativ precum cel în discuție în litigiul principal, cuprinzând diverse dispoziții referitoare la amplasarea de eoliene care trebuie respectate în cadrul eliberării autorizațiilor administrative privind amplasarea și exploatarea unor astfel de instalații, se încadrează în noțiunea „planuri și programe” în sensul acestei directive.

(¹) JO C 279, 24.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Vergabekammer Südbayern – Germania) – Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Cauza C-292/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Achiziții publice — Servicii publice de transport de călători cu autobuzul — Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 — Articolul 4 alineatul (7) — Subcontractare — Obligația operatorului de a presta el însuși o mare parte a serviciilor publice de transport de călători — Conținut — Articolul 5 alineatul (1) — Procedură de atribuire a contractului — Atribuirea contractului în conformitate cu Directiva 2004/18/CE)

(2017/C 006/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Vergabekammer Südbayern

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hörmann Reisen GmbH

Pârâți: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de servicii publice de transport de călători cu autobuzul, articolul 4 alineatul (7) din acest regulament rămâne aplicabil acestui contract.
- 2) Articolul 4 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1370/2007 trebuie interpretat în sensul că nu se opune stabilirii de către autoritatea contractantă la un nivel de 70 % a prestației independente a operatorului însărcinat cu administrarea și prestarea unui serviciu public de transport de călători cu autobuzul, precum cel în discuție în litigiul principal.

(¹) JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – Child and Family Agency/J. D.

(Cauza C-428/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperarea judiciară în materie civilă — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Articolul 15 — Trimiterea cauzei unei instanțe dintr-un alt stat membru — Domeniu de aplicare — Condiții de aplicare — Instanță mai bine plasată — Interesul superior al copilului]

(2017/C 006/25)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Child and Family Agency

Pârâtă: J. D.

cu participarea: R. P. D.

Dispozitivul

- 1) Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, trebuie interpretat în sensul că este aplicabil în cazul unei acțiuni în materia protecției copilului introduse în temeiul dreptului public de autoritate competentă a unui stat membru și care are ca obiect adoptarea de măsuri privind răspunderea părintească, precum acțiunea principală, în cazul în care declararea competenței unei instanțe din alt stat membru necesită ulterior ca o autoritate din acest alt stat membru să introducă o acțiune distinctă de cea introdusă în primul stat membru, în temeiul dreptului său intern și având în vedere împrejurări de fapt eventual diferite.
- 2) Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2201/2003 trebuie interpretat în sensul că:
 - pentru a putea aprecia că o instanță dintr-un alt stat membru cu care copilul are o legătură specială este mai bine plasată, instanța competentă dintr-un stat membru trebuie să se asigure că trimiterea cauzei unei asemenea instanțe este de natură să aducă o valoare adăugată reală și concretă pentru examinarea acestei cauze, ținând seama în special de normele de procedură aplicabile în acel alt stat membru;
 - pentru a putea aprecia că o asemenea trimitere servește interesului superior al copilului, instanța competentă dintr-un stat membru trebuie să se asigure în mod special că trimiterea respectivă nu riscă să aibă o incidență prejudiciabilă asupra situației copilului.
- 3) Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2201/2003 trebuie interpretat în sensul că instanța competentă dintr-un stat membru nu trebuie să țină seama, în cadrul punerii în aplicare a acestei dispoziții într-o cauză determinată privind răspunderea părintească, nici de incidența unei posibile trimiteri a acestei cauze unei instanțe dintr-un alt stat membru asupra dreptului de liberă circulație al altor persoane vizate decât copilul în cauză, nici de motivul pentru care mama acestui copil a utilizat acest drept, anterior sesizării sale, cu excepția cazului în care asemenea considerații sunt susceptibile să se repercuteze în mod prejudiciabil asupra situației copilului respectiv.

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 octombrie 2016 – PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

(Cauza C-468/15 P) ⁽¹⁾

[Rekurs — Dumping — Regulamentele de punere în aplicare (UE) nr. 1138/2011 și (UE) nr. 1241/2012 — Importuri de anumiți alcooli grași și amestecurile lor, originari din India, Indonezia și Malaysia — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 2 alineatul (10) litera (i) — Ajustare — Funcții care pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane — Articolul 2 alineatul (10) primul paragraf — Simetrie între valoarea normală și prețul de export — Principiul bunei administrări]

(2017/C 006/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (reprezentant: D. Luff, avocat)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: J.-P. Hix, agent, asistat de N. Tuominen, avocate), Comisia Europeană (reprezențanți: J.-F. Brakeland și M. França, agenți), Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Sasol Germany GmbH

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 354, 26.10.2015.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 26 octombrie 2016 – Westermann Lernspielverlage GmbH, fostă Westermann Lernspielverlag GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-482/15 P) ⁽¹⁾

(Rekurs — Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene — Marcă figurativă care cuprinde elementele verbale „bambino” și „lük” — Procedură de opoziție — Marcă figurativă anterioară a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „bambino” — Refuz parțial al înregistrării — Decăderea mărcii anterioare pe care se întemeiază opoziția — Scrisoare a recurente care informează Tribunalul în legătură cu această decădere — Refuzul Tribunalului de a depune scrisoarea la dosarul cauzei — Nemotivare)

(2017/C 006/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Westermann Lernspielverlage GmbH, fostă Westermann Lernspielverlag GmbH (reprezențanți: A. Nordemann și M. Maier, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Westermann Lernspielverlage GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 406, 7.12.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – procedură penală împotriva Emil Milev

(Cauza C-439/16 PPU) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare judiciară în materie penală — Directiva (UE) 2016/343 — Articolele 3 și 6 — Aplicare în timp — Control jurisdicțional al arestării preventive a inculpatului — Reglementare națională care interzice, pe durata fazei contencioase a procedurii, să se verifice dacă există motive verosimile să se presupună că inculpatul a săvârșit o infracțiune — Neconformitate cu articolul 5 paragraful 1 litera c și paragraful 4 din Convenția europeană pentru apărarea dreptului omului și a libertăților fundamentale — Marjă de apreciere lăsată de jurisprudența națională instanțelor naționale pentru a decide dacă aplică sau nu aplică respectiva convenție)

(2017/C 006/28)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Partea din procedura penală principală

Emil Milev

Dispozitivul

Avizul dat de Varhoven kasatsionen sad (Curtea Supremă de Casație, Bulgaria) la 7 aprilie 2016, la începutul perioadei de transpunere a Directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, și care conferă instanțelor naționale competente să judece o cale de atac formulată împotriva unei decizii de arestare preventivă posibilitatea de a decide dacă, în faza contencioasă a procedurii penale, menținerea unui inculpat în arest preventiv trebuie să fie supusă unui control judecătoresc în cadrul căruia să se verifice și dacă există motive verosimile care permit să se presupună că acesta a săvârșit infracțiunea care îi este imputată nu este de natură să compromită grav, după expirarea termenului de transpunere a acestei directive, obiectivele impuse de aceasta.

⁽¹⁾ JO C 364, 3.10.2016.

Recurs introdus la 2 iunie 2016 de Ucraina împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 11 martie 2016 în cauza T-346/14, Yanukovich/Consiliul

(Cauza C-317/16 P)

(2017/C 006/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ucraina (reprezentant: M. Kostytska, avocat)

Celelalte părți din procedură: Viktor Fedorovych Yanukovych, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Republica Polonă

Prin Ordonanța din 5 octombrie 2016, Curtea (Camera a opta) a respins recursul ca inadmisibil.

Recurs introdus la 2 iunie 2016 de Ucraina împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 11 martie 2015 în cauza T-347/14, Yanukovych/Cosiliul

(Cauza C-318/16 P)

(2017/C 006/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ucraina (reprezentant: M. Kostytska, avocat)

Celelalte părți din procedură: Viktor Viktorovych Yanukovych, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 5 octombrie 2016, Curtea (Camera a opta) a respins recursul ca inadmisibil.

Recurs introdus la 2 iunie 2016 de Ucraina împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 11 martie 2015 în cauza T-348/14, Yanukovych/Consiliul

(Cauza C-319/16 P)

(2017/C 006/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ucraina (reprezentant: M. Kostytska, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oleksandr Viktorovych Yanukovych, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 5 octombrie 2016, Curtea (Camera a opta) a respins recursul ca inadmisibil.

Recurs introdus la 13 septembrie 2016 de Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 5 iulie 2016 în cauza T-167/15, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-488/16 P)

(2017/C 006/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. (reprezentant: B. Bittner, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Freistaat Bayern

Concluziile recurenței

Recurența solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului T-167/15 din 5 iulie 2016;
- anularea mărcii Uniunii Europene nr. 010144392 „Neuschwanstein”;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Hotărârea atacată, T-167/15, încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (c), articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009⁽¹⁾ al Consiliului întrucât:

1. Instanța de fond nu a ținut seama de faptul că indicația „Neuschwanstein” se referă la proveniența geografică. La punctul 27 din hotărâre s-a arătat – fapt ce reprezintă o contradicție în sine – că, deși castelul Neuschwanstein poate fi „localizat geografic”, acesta nu constituie un „loc geografic”, întrucât principala funcție a acestui loc este conservarea moștenirii culturale, iar nu producerea sau vânzarea suvenirurilor ori a serviciilor. Totuși, „funcția principală” a unui loc geografic nu reprezintă un motiv de refuz absolut al înregistrării indicației de proveniență. Castelul Neuschwanstein poate fi localizat în mod neechivoc și în orice moment și, contrar opiniei Tribunalului, se distinge de un muzeu obișnuit, a cărui caracteristică este dată de exponatele pe care le conține, al căror loc poate fi schimbat, posibilitate care nu există în cazul castelului Neuschwanstein.

Interpretarea analitică a denumirii, realizată în hotărârea atacată, ca „noua piatră a lebedei” nu este și interpretarea publicului vizat, care va lega această denumire fantastică exclusiv de renumitul castel. Astfel, hotărârea atacată contrazice cele precizate de Curtea de Justiție în Hotărârea „Chiemsee”⁽²⁾, întrucât publicul vizat va face legătura între produsele marcate cu semnul „Neuschwanstein” și castelul Neuschwanstein, în calitate sa de centru turistic renumit în întreaga lume. Prin urmare, datorită sentimentelor plăcute pe care acest loc le trezește în mintea consumatorilor, el poate să influențeze, în mod neîndoielnic, preferințele acestora. Astfel, ca indicație geografică, semnul nu posedă caracter protejabil. Există un interes general pentru protejarea denumirilor obiectivelor turistice cunoscute, în scopul evitării monopolizării, prin protecția mărcii, cel puțin pentru suvenirurile tipice, care sunt vândute și cumpărate ca amintiri, legate de respectivul obiectiv turistic. În hotărârea atacată s-a omis totuși analiza produselor și serviciilor înregistrate în privința aptitudinii de a fi suvenir. Această analiză ar fi fost necesară, mai ales pentru că marca litigioasă a fost înregistrată pentru indicații generale, printre care se numără și suvenirurile tipice. Faptul că, în speță, solicitantul este Freistaat Bayern nu schimbă cu nimic aceste principii, astfel cum a subliniat Curtea în Hotărârea Monaco⁽³⁾, întrucât aceleași principii care se aplică altor operatori de pe piață se aplică și statului, în calitate de solicitant al unei mărci.

2. Contrar precizărilor din jurisprudența de până în prezent, în ceea ce privește motivul de refuz bazat pe lipsa caracterului distinctiv, conform articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară, Tribunalul a ajuns la concluzia că publicul relevant va recunoaște faptul că toate articolele care poartă semnul „Neuschwanstein” au fost produse, comercializate sau furnizate sub controlul Freistaat Bayern (a se vedea punctul 43). Totuși, cei care cumpără articole, vândute în mod tradițional, în apropierea unui obiectiv turistic și care poartă numele acestui obiectiv nu vor vedea în această denumire nicio legătură cu proprietarul respectivului obiectiv turistic și nici nu se așteaptă să fie produse sau comercializate de acest proprietar. Marcajul „Neuschwanstein” are exclusiv scopul de a servi ca amintire a vizitării obiectivului turistic și a locului de vânzare. Pentru publicul vizat, nu este relevant cine este producătorul.
3. Trebuie să se pornească de la reaua-credință a celui care a solicitat înregistrarea mărcii, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (b), întrucât persoanele vizate și, lucru care poate fi demonstrat, solicitanta au știut, anterior înregistrării mărcii litigioase a Uniunii Europene, că în vecinătatea imediată a castelului Neuschwanstein sunt vândute diferite articole marcate cu numele acestui obiectiv turistic.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO 2009, L 78, p. 1.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:1999:230.

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2015:16.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugalia)
la 5 octombrie 2016 – Superfoz – Supermercados Lda/Fazenda Pública**

(Cauza C-519/16)

(2017/C 006/33)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Superfoz – Supermercados Lda

Pârât: Fazenda Pública

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 27 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 ⁽¹⁾ din 29 aprilie 2004 sau orice altă normă de drept ori principiu general al Uniunii Europene pe care Curtea de Justiție a Uniunii Europene îl consideră aplicabil poate fi interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale care stabilește o taxă pentru finanțarea controalelor oficiale în domeniul siguranței produselor alimentare, care se aplică numai proprietarilor centrelor comerciale de vânzare cu amănuntul din sectorul alimentar sau mixte, fără ca această taxă să corespundă vreunui control oficial specific efectuat la solicitarea sau în favoarea persoanei impozabile?
- 2) Răspunsul ar fi diferit în cazul în care, în locul unei taxe, s-ar stabili o contribuție financiară în favoarea entității publice, aplicabilă aceluiași persoane impozabile și care are rolul să acopere cheltuielile aferente controalelor privind calitatea alimentelor, cu toate că unicul său scop ar fi să extindă răspunderea finanțării controalelor respective la toți operatorii din lanțul alimentar?
- 3) Scutirea anumitor operatori economici de la plata unei taxe pentru siguranța produselor alimentare, care se aplică numai anumitor centre comerciale de vânzare cu amănuntul din sectorul alimentar sau mixte (în special, marile întreprinderi de comerț cu amănuntul din sectorul alimentar) și care are rolul să acopere cheltuielile aferente efectuării controalelor oficiale în domeniul siguranței produselor alimentare, al protecției și al sănătății animalelor și a plantelor, constituie un ajutor de stat incompatibil cu piața internă, în măsura în care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, sau, cel puțin, face parte dintr-un ajutor de stat supus notificării Comisiei Europene, în sensul articolului 108 alineatul (3) TFUE?
- 4) Principiile dreptului Uniunii Europene, în special principiile egalității, nediscriminării, concurenței (inclusiv interzicerea discriminării inverse) și libertății de a desfășura o activitate comercială se opun unei dispoziții naționale care:
 - a) impune obligația de plată a taxei numai marilor întreprinderi de comerț cu amănuntul din sectorul alimentar?
 - b) exclude din domeniul de aplicare al taxei centrele sau microîntreprinderile cu o suprafață de vânzare mai mică de 2 000 m², care nu fac parte dintr-un grup sau nu aparțin unei întreprinderi care utilizează una sau mai multe embleme și care dispune, la nivel național, de o suprafață totală de vânzare de cel puțin 6 000 m²?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și se bunăstare a animalelor (JO 2004, L 165, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 58, p. 216).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la
18 octombrie 2016 – Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras și „Specializuotas transportas” UAB**

(Cauza C-531/16)

(2017/C 006/34)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Reclamante: Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras și „Specializuotas transportas” UAB

Pârâte: „VSA Vilnius” UAB, „Švarinta” UAB, „Specializuotas transportas” UAB și „Ecoservice” UAB

Întrebările preliminare

- 1) Principiul liberei circulații a persoanelor și a serviciilor, prevăzut la articolul 45 TFUE și, respectiv, la articolul 56 TFUE, principiile egalității de tratament a ofertanților și transparenței prevăzute la articolul 2 din Directiva 2004/18 ⁽¹⁾ și principiul concurenței libere și echitabile între operatorii economici, care decurge din principiile menționate anterior (împreună sau separat, dar fără o limitare la aceste dispoziții) trebuie să fie înțelese și interpretate în sensul că:

dacă niște ofertanți între care există legături economice, de gestiune, financiare sau de alt tip care pot să genereze îndoieli privind independența lor și protecția informațiilor confidențiale și/sau să ofere condițiile prealabile (potențiale) pentru ca ei să beneficieze de un avantaj față de alți ofertanți, au decis să depună oferte separate (independente) în cadrul aceleiași proceduri de achiziții publice, aceștia sunt obligați să dezvăluie în orice caz raporturile respective dintre ei autorității contractante, chiar dacă autoritatea contractantă nu solicită informații în acest sens în mod explicit, indiferent dacă normele juridice naționale care reglementează achizițiile publice precizează sau nu precizează că există de fapt o asemenea obligație?

- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare:

- a) este afirmativ (altfel spus, ofertanții trebuie să dezvăluie în orice caz legăturile dintre ei autorității contractante), faptul că obligația menționată nu a fost respectată într-o astfel de situație sau că nu a fost respectată în mod corespunzător este suficient pentru ca autoritatea contractantă să considere sau pentru ca un organism responsabil de soluționarea căilor de atac (instanță) să decidă că ofertanții afiliați care au depus oferte separate în cadrul aceleiași proceduri de achiziții publice nu participă la aceasta în condiții de concurență efectivă (ci simulează existența concurenței)?
- b) este negativ (altfel spus, ofertanții nu au nicio obligație suplimentară – care nu este prevăzută în legislație sau în condițiile privind achizițiile publice – de a dezvălui legăturile dintre ei), riscul pe care îl presupune participarea unor operatori economici afiliați și riscul legat de consecințele care decurg din aceasta trebuie să fie atunci suportate de autoritatea contractantă, dacă ea nu a precizat în documentația aferentă achizițiilor publice că ofertanții au o asemenea obligație?

- 3) Indiferent de răspunsul la prima întrebare și având în vedere Hotărârea Curții de Justiție în cauza C-538/13, eVigilo, dispozițiile legale menționate în prima întrebare, precum și articolul 1 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 89/665 ⁽²⁾ și articolul 2 alineatul (1) litera (b) din directiva respectivă (împreună sau separat, dar fără o limitare la aceste dispoziții) trebuie să fie înțelese și interpretate în sensul că:

- a) dacă, în cursul procedurii de achiziții publice, autoritatea contractantă constată, în orice mod, că există legături (raporturi) importante între anumiți ofertanți, autoritatea contractantă în cauză este obligată, indiferent de propria sa apreciere referitoare la acest fapt și (sau) alte împrejurări (de exemplu, diferențele de formă și de fond dintre ofertele depuse de ofertanți, angajamentul public asumat de un ofertant de a concura în mod loial cu alți ofertanți și altele), să abordeze separat ofertanții afiliați și să le solicite să clarifice dacă și în ce mod situația lor personală este compatibilă cu concurența liberă și loială dintre ofertanți?

- b) dacă autoritatea contractantă are o astfel de obligație dar nu o îndeplinește, există un temei suficient pentru ca instanța să declare acțiunile autorității contractante respective ca fiind nelegale, întrucât ea nu a asigurat transparența procedurală și obiectivitatea și nu a solicitat probe solicitantului sau nu a luat, din oficiu, o decizie cu privire la posibila influență pe care situația personală a persoanelor afiliate ar putea să o aibă asupra rezultatului procedurii de achiziții publice?
- 4) Dispozițiile legale menționate în a treia întrebare și la articolul 101 alineatul (1) TFUE (împreună sau separat, dar fără o limitare la aceste dispoziții), trebuie să fie înțelese și interpretate, din perspectiva Hotărârii eVigilo, C-538/13, a Hotărârii Eturas și alții, C-74/14, și a Hotărârii VM Remonts, C-542/14, pronunțate de Curtea de Justiție, în sensul că:
- a) în cazul în care un ofertant (solicitantul) a luat cunoștință despre respingerea ofertei cu prețul cel mai scăzut depuse de unul dintre cei doi ofertanți afiliați în cadrul unei proceduri de achiziții publice (ofertantul A) și despre faptul că celălalt ofertant (ofertantul B) a fost declarat ca fiind ofertantul câștigător și având în vedere totodată celelalte împrejurări legate de acești ofertanți și participarea lor la procedura de achiziții [faptul că ofertanții A și B au același consiliu de administrație; faptul că ei au aceeași societate-mamă, care nu a participat la procedura de achiziții; faptul că ofertanții A și B nu au dezvăluit autorității contractante legăturile dintre ei și nu au furnizat în mod separat clarificări suplimentare cu privire la legăturile respective, printre altele întrucât nu au existat solicitări în acest sens; faptul că ofertantul A a furnizat, în oferta sa, informații contradictorii referitoare la respectarea de către mijloacele de transport propuse (camioane pentru colectarea deșeurilor) a condiției privind clasa de emisie EURO V din cererea de ofertă; faptul că ofertantul care a depus oferta cu prețul cel mai scăzut, care a fost respinsă din cauza deficiențelor identificate în cuprinsul său, în primul rând, nu a contestat decizia autorității contractante și, în al doilea rând, a declarat apel împotriva hotărârii pronunțate în primă instanță, iar în cadrul acestui apel a contestat, printre altele, legalitatea respingerii ofertei sale etc.] și în cazul în care autoritatea contractantă nu a luat nicio măsură în legătură cu toate aceste împrejurări, informațiile în cauză sunt suficiente în sine pentru motivarea unei cereri adresate organismului responsabil de soluționarea căilor de atac prin care se solicită constatarea nelegalității acțiunilor autorității contractante întrucât aceasta nu a asigurat transparența procedurală și obiectivitatea și, în plus, nu a impus solicitantului să prezinte probe concrete în sensul că ofertanții A și B au acționat în mod neloial?
- b) ofertanții A și B nu au dovedit autorității contractante că participă în mod efectiv și loial la procedura de achiziții publice prin simplul fapt că ofertantul B a depus în mod voluntar o declarație de participare efectivă, că standardele de calitate ale managementului pentru participarea la procedura de achiziții publice au fost aplicate de către ofertantul B și, în plus, că ofertele depuse de acești ofertanți nu au fost identice din punct de vedere al formei și al conținutului?
- 5) Acțiunile unor operatori economici între care există legături reciproce (ambii fiind filiale ale aceleiași societăți) și care participă în mod separat la aceeași procedură de achiziții publice, a cărei miză atinge pragul pentru procedura concurențială internațională de achiziții publice, și în condițiile în care sediul autorității contractante care a anunțat procedura de achiziții publice și locul unde trebuie să fie furnizate serviciile nu sunt foarte departe de un alt stat membru (Republica Letonia), pot fi în principiu apreciate – ținând cont, printre altele, de angajamentul voluntar al unuia dintre operatorii economici respectivi de a respecta regulile concurenței loiale – în conformitate cu dispozițiile articolului 101 TFUE și cu jurisprudența Curții de Justiție privind interpretarea dispozițiilor în cauză?

(¹) Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO 2004, L 134, p. 114, Ediție specială 06/vol. 8, p. 116).

(²) Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO 1989, L 395, p. 33, Ediție specială 06/vol. 1, p. 237).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 18 octombrie 2016 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/ AB SEB bankas

(Cauza C-532/16)

(2017/C 006/35)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Apelantă și pârâtă: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Intimată în apel și reclamantă: AB SEB bankas

Întrebările preliminare

1. Articolele 184-186 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în procedura principală, mecanismul de regularizare a deducerilor prevăzut de Directiva 2006/112 nu este aplicabil în cazul în care deducerea inițială a taxei pe valoarea adăugată (TVA) nu ar fi putut fi efectuată deloc deoarece tranzacția în cauză, respectiv o tranzacție legată de livrarea unui teren, era scutită de la plata TVA-ului?
2. Răspunsul la prima întrebare este influențat de faptul că (1) TVA-ul aferent achiziționării parcelelor de teren a fost inițial dedus din cauza practicii administrației fiscale în baza căreia livrarea în cauză a fost considerată în mod greșit ca fiind o livrare de terenuri construite supuse TVA-ului, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112, și/sau (2) după deducerea inițială efectuată de cumpărător, furnizorul terenului a emis cumpărătorului o notă de credit pentru regularizarea valorii TVA-ului menționat (specificat) pe factura inițială?
3. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, articolele 184 și/sau 185 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate, în împrejurări precum cele în discuție în procedura principală, în sensul că, în cazul în care deducerea inițială nu ar fi putut fi efectuată deloc deoarece tranzacția în cauză a fost scutită de la plata TVA-ului, obligația persoanei impozabile de regulariza această deducere se consideră a fi apărut imediat sau numai atunci când a devenit cunoscut faptul că deducerea inițială nu ar fi putut fi efectuată?
4. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, Directiva 2006/112 și, în special, articolele 179, 184, 186 și 250 din aceasta trebuie interpretate, în împrejurări precum cele în discuție în procedura principală, în sensul că sumele regularizate ale TVA-ului deductibil achitat în amonte trebuie deduse în perioada fiscală în care a apărut obligația și/sau dreptul persoanei impozabile de a regulariza deducerea inițială?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 26 octombrie 2016 – UAB „Spika”, AB „Senoji Baltija”, UAB „Stekutis”, UAB „Prekybos namai Aistra”/Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Cauza C-540/16)

(2017/C 006/36)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamante: UAB „Spika”, AB „Senoji Baltija”, UAB „Stekutis” și UAB „Prekybos namai Aistra”

Pârâte: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Alte părți: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB „Sedija”, UAB „Starkis”, UAB „Baltijos šprotai”, UAB „Ramsun”, AB „Laivitė”, UAB „Baltlanta”, UAB „Strimelė”, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma „Stilma”, UAB „Banginis”, UAB „Monistico”, UAB „Rikneda”, UAB „Baltijos jūra”, UAB „Grinvita” și BUAB „Baltijos žuvis”

Întrebarea preliminară

Articolul 17 și articolul 2 alineatul (5) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului trebuie să fie interpretate, din perspectiva articolelor 16 și 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în sensul că, atunci când își exercită puterea de apreciere prevăzută la articolul 16 alineatul (6), un stat membru nu poate alege o metodă de alocare a cotelor de pescuit care i-au fost alocate care să creeze condiții inegale de concurență pentru operatorii economici care își desfășoară activitatea în acest domeniu din cauza existenței mai multor posibilități de pescuit, chiar dacă metoda respectivă se bazează pe un criteriu transparent și obiectiv?

⁽¹⁾ JO 2013 L 354, p. 22.

Acțiune introdusă la 25 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei

(Cauza C-541/16)

(2017/C 006/37)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Grønfeltt și J. Hottiaux, agenți)

Pârât: Regatul Danemarcei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 2 punctul 6 și la articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri.
- Obligarea Regatului Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- Comisia susține că articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 reglementează în mod exhaustiv modalitățile în care transportatorii pot să efectueze operațiuni de cabotaj în condițiile prevăzute la același articol. Această dispoziție nu stabilește numărul maxim de locuri de încărcare și/sau de descărcare în cursul aceleiași operațiuni de cabotaj. Limitarea la trei operațiuni de cabotaj nu înseamnă că o operațiune de cabotaj trebuie să cuprindă un număr fix de locuri de încărcare și/sau de descărcare.
- Potrivit reglementării daneze, o operațiune de cabotaj poate fi alcătuită fie din mai multe locuri de încărcare, fie din mai multe locuri de descărcare, însă nu din ambele. Reglementarea daneză împiedică transportatorii nerezidenți să efectueze o operațiune de cabotaj alcătuită din mai multe locuri de încărcare și de descărcare, ceea ce reprezintă o limitare a posibilităților acestor întreprinderi de a efectua operațiuni de cabotaj în Danemarca în măsura prevăzută de Regulamentul nr. 1072/2009.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri (JO 2009, L 300, p. 72).

Acțiune introdusă la 27 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania**(Cauza C-543/16)**

(2017/C 006/38)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: C. Hermes, E. Manhaeve, agenți)*Pârâtă:* Republica Federală Germania**Concluziile reclamantei**

Comisia solicită Curții:

- constatarea faptului că Republica Federală Germania și-a încălcat obligațiile ce îi revin potrivit articolului 5 alineatele (5) și (7) coroborat cu anexele II și III la Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole ⁽¹⁾, întrucât a omis să ia toate măsurile suplimentare sau să întreprindă acțiunile consolidate de îndată ce s-a dovedit că măsurile programului de acțiune nu au fost suficiente pentru a atinge obiectivele directivei și întrucât nu a adaptat programul de acțiune la cerințele obligatorii din anexele II și III;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Federală Germania ar încălca articolul 5 alineatul (5), întrucât nu a luat măsuri suplimentare sau nu a întreprins acțiuni consolidate, deși, până la comunicarea celui de al cincilea raport al Germaniei pentru perioada 2008-2011, potrivit articolului 10 din directivă, la data de 4 iulie 2012, se dovedise că măsurile programului de acțiune german nu erau suficiente pentru atingerea obiectivelor directivei.

De asemenea, Republica Federală Germania ar încălca articolul 5 alineatul (7) din directivă, întrucât nu a revizuit programul de acțiune german, deși acest lucru ar fi fost necesar având în vedere situația prezentată în raportul din 4 iulie 2012, amintit mai sus. Astfel, Republica Federală Germania ar fi trebuit în orice caz să ia toate măsurile, conform cerințelor de fond ale articolului 5 alineatele (3) și (4) coroborat cu anexele II și III la directivă.

Acest lucru nu se poate constata în privința dispozițiilor germane în vigoare, întrucât:

- în ceea ce privește principiul unei fertilizări echilibrate, acestea cuprind un mod de calcul al necesarului de fertilizanți, care nu ține seama de necesitățile nutriționale efective ale fiecărui tip de cultură în parte, de cerințele solurilor din diferitele regiuni climatice și nici de impactul fertilizării asupra protecției apelor și permit un surplus operațional de până la 60 de kilograme de azot pe hectar pe an (a se vedea anexa III punctul 1 subpunctul 3 din directivă);
- în ceea ce privește perioadele în care este interzisă fertilizarea, prevăd o excepție pentru „bălegar solid, cu excepția găinațului”, fără nicio diferențiere în funcție de solurile din diferitele regiuni climatice, de tipurile de fertilizant, de procedurile de fertilizare și de alți factori de mediu, stabilind numai perioade în care este interzisă fertilizarea cu o durată cuprinsă între două luni și jumătate și trei luni (a se vedea anexa III punctul 1 subpunctul 1 și anexa II punctul A subpunctul 1 din directivă);
- în ceea ce privește capacitatea stabilită pentru bazinele destinate stocării fertilizanților, prevăd capacități de stocare calculate pe baza unor perioade prea scurte în care fertilizarea este interzisă și – cu excepția ordonanțelor landurilor Berlin, Sachsen și Thüringen – se referă numai la stocarea efluenților (a se vedea anexa II punctul A subpunctul 5 din directivă);
- permit, în anumite condiții, împrăștierea pe pășuni și pajiști a unei cantități maxime de fertilizant care corespunde a 230 kg de azot pe hectar pe an (a se vedea anexa III punctul 2 subpunctul 1 din directivă);

- în ceea ce privește împrăștierea fertilizanților pe soluri foarte abrupte, prevăd excepții pentru bălegarul solid, cu excepția găinașului, limitări pentru împrăștierea fertilizanților care conțin azot, doar de la o înclinație mai mare de 10 %, și interdicții în această situație numai pe o distanță de trei metri de la marginea superioară a pantei dinspre albie, ceea ce denotă că se depărtează adesea de studiul științific relevant (a se vedea anexa II punctul A subpunctul 2 și anexa III punctul 1 subpunctul 3 litera (a) din directivă);
- interzic împrăștierea fertilizanților numai în cazul unui strat de zăpadă mai mare de cinci centimetri și al „terenurilor înghețate continuu și care nu se dezgheață la suprafață pe parcursul zilei” (a se vedea anexa II punctul A subpunctul 3 și anexa III punctul 1 subpunctul 3 literele (a) și (b) din directivă).

Trimiterile constante făcute de guvernul german la modificarea planificată a Ordonanței privind fertilizantii nu infirmă încălcarea articolului 5 alineatele (5) și (7) din directivă invocată în speță, întrucât dispozițiile corespunzătoare nu au intrat în vigoare nici la 11 septembrie 2014, și anume până la expirarea termenului stabilit prin avizul motivat, și nici după aceea dată.

(¹) JO L 375, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 81

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 9 noiembrie 2016 – Birkenstock Sales/EUIPO (Reprezentarea unui motiv cu linii ondulate încrucișate)

(Cauza T-579/14) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marcă figurativă care reprezintă un motiv cu linii ondulate încrucișate — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Motiv de suprafață — Aplicarea unui motiv de suprafață pe ambalajul unui produs”]

(2017/C 006/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Birkenstock Sales GmbH (Vettelschoß, Germania) (reprezentanți: C. Menebrocker și V. Töbelmann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: inițial G. Schneider și D. Walicka, ulterior D. Walicka, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 15 mai 2014 (cauza R 1952/2013-1), privind înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative ce reprezintă un motiv cu linii ondulate încrucișate

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 15 mai 2014 (Cauza R 1952/2013-1) în ceea ce privește următoarele produse: „membre, ochi și dinți artificiali”, „material de sutură; material de sutură pentru uz chirurgical” și „piei de animale, articole de pielărie”.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Birkenstock Sales GmbH va suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, jumătate din cheltuielile efectuate de EUIPO. EUIPO suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 351, 6.10.2014..

Hotărârea Tribunalului din 10 noiembrie 2016 – Polo Club/EUIPO – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN)

(Cauza T-67/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN — Mărcile figurative anterioare ale Uniunii Europene BEVERLY HILLS POLO CLUB — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Prezentarea unor probe suplimentare — Putere de apreciere conferită de articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 — Trimitere parțială a cauzei la divizia de opoziție — Articolul 64 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2017/C 006/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Polo Club (Gassin, Franța) (reprezentant: D. Masson, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: inițial V. Melgar și H. Kunz, ulterior H. O'Neil, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: D. Russo și V. Wellens, avocați)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 21 noiembrie 2014 (cauza R 1882/2013-5) privind o procedură de opoziție între Lifestyle Equities și Polo Club

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Polo Club la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

(¹) JO C 118, 13.4.2015.

Hotărârea Tribunalului din 9 noiembrie 2016 – Trivisio Prototyping/Comisia

(Cauza T-184/15) (¹)

(„Contribuție financiară — Al șaselea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative — Contracte privind proiectele ULTRA, CINESPACE și IMPROVE — Recalificare parțială a acțiunii — Decizie care reprezintă titlu executoriu — Articolul 299 TFUE — Clauză compromisorie — Costuri eligibile — Rambursare a sumelor plătite”)

(2017/C 006/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Trivisio Prototyping GmbH (Trier, Germania) (reprezentanți: inițial A. Bartosch și A. Böhlke, ulterior A. Böhlke, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Delaude și F. Moro, agenți, asistați de R. van der Hout și de S. Blazek, avocați)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei C(2015) 633 final din 2 februarie 2015 a Comisiei privind recuperarea unei sume totale de 385 112,19 euro, majorată cu dobânzi, și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE și având ca obiect constatarea inexistenței creanței pe care Comisia pretinde că o deține față de Trivisio Prototyping

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Trivisio Prototyping GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Comisiei Europene.

(¹) JO C 262, 10.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 9 noiembrie 2016 – Smarter Travel Media/EUIPO (SMARTER TRAVEL)**(Cauza T-290/15) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative SMARTER TRAVEL a Uniunii Europene — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Egalitate de tratament”]****(2017/C 006/42)****Limba de procedură: engleza****Părțile****Reclamantă:** Smarter Travel Media LLC (Boston, Massachusetts, Statele Unite) (reprezentant: P. Olson, avocat)**Pârât:** Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)**Obiectul**

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 20 martie 2015 (cauza R 1986/2014-2), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ SMARTER TRAVEL drept marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Smarter Travel Media LLC la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 262, 10.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 17 noiembrie 2016 – Vince/EUIPO (ELECTRIC HIGHWAY)**(Cauza T-315/15) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii verbale ELECTRIC HIGHWAY a Uniunii Europene — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]****(2017/C 006/43)****Limba de procedură: engleza****Părțile****Reclamant:** Dale Vince (Stroud, Regatul Unit) (reprezentant: B. Longstaff, barrister)**Pârât:** Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Bonne, agent)**Obiectul**

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 3 martie 2015 (cauza R 1442/2014-5) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal ELECTRIC HIGHWAY drept marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) Domnul Dale Vince este obligat la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 406, 7.12.2015.

Hotărârea Tribunalului din 8 noiembrie 2016 – For Tune/EUIPO – Gastwerk Hotel Hamburg (fortune)

(Cauza T-579/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene fortune — Marca germană verbală anterioară FORTUNE-HOTELS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 006/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: For Tune sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: K. Popławska, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Gastwerk Hotel Hamburg GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 7 august 2015 (cauza R 2808/2014-5) privind o procedură de opoziție între Gastwerk Hotel Hamburg și For Tune

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă For Tune sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 398, 30.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 17 noiembrie 2016 – Fedtke/CESE

(Cauza T-157/16 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Act pur confirmativ — Fapte noi și esențiale — Sarcina probei”)

(2017/C 006/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Ingrid Fedtke (Wezembeek-Oppem, Belgia) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comitetul Economic și Social European (CESE) (reprezentanți: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal și L. Camarena Januzec, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 5 februarie 2016, Fedtke/CESE (F-107/15, EU:F:2016:15), și prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 5 februarie 2016, Fedtke/CESE (F-107/15).
- 2) Trimite cauza spre judecare către o cameră a Tribunalului, alta decât cea care s-a pronunțat în prezentul recurs.
- 3) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 191, 30.5.2016.

Ordonanța Tribunalului din 9 noiembrie 2016 – Biofa/Comisia

(Cauza T-746/15) (¹)

„Acțiune în anulare — Produse fitosanitare — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2069 — Autorizare a substanței de bază bicarbonat de sodiu — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”

(2017/C 006/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Biofa AG (Münsingen, Germania) (reprezentanți: inițial C. Stallberg și S. Knoblich, ulterior C. Stallberg, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Ondrůšek, G. von Rintelen și F. Moro, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2069 al Comisiei din 17 noiembrie 2015 de autorizare a substanței de bază bicarbonat de sodiu, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei (JO 2015, L 301, p. 42).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Constată că nu este necesară pronunțarea asupra cererii de intervenție formulată de Regatul Danemarcei.
- 3) Obligă Biofa AG la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura măsurilor provizorii.
- 4) Regatul Danemarcei suportă propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție.

(¹) JO C 59, 15.2.2016.

Ordonanța Tribunalului din 6 octombrie 2016 – Slovenia/Comisia**(Cauza T-12/16) ⁽¹⁾****(„FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Cheltuieli efectuate de Slovenia — Adoptarea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/1059 — Nepronunțare asupra fondului”)**

(2017/C 006/47)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Republica Slovenia (reprezentant: L. Bembič, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: B. Rous Demiri și D. Triantafyllou, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/2098 a Comisiei din 13 noiembrie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2015, L 303, p. 35), în măsura în care această decizie privește Republica Slovenia

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Comisia Europeană să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Republica Slovenia.

⁽¹⁾ JO C 98, 14.3.2016.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 11 noiembrie 2016 – Solelec și alții/Parlamentul**(Cauza T-281/16 R)****[„Măsuri provizorii — Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Lucrări de electricitate (curenți tari) în cadrul proiectului de extindere și de modernizare a clădirii Konrad Adenauer a Parlamentului European din Luxemburg — Respingerea ofertei unui ofertant și atribuirea contractului unui alt ofertant — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]**

(2017/C 006/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange), Paul Wagner et fils SA (Luxemburg), Socom SA (Foetz) (reprezentant: S. Marx, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezențanți: M. Mraz și L. Chrétien, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și care are ca obiect suspendarea executării, pe de o parte, a Deciziei Parlamentului din 27 mai 2016 de respingere a ofertei prezentate de reclamante pentru lotul 75 în cadrul unei cereri de ofertă cu referința INLO-D-UPIL-T-15-AO6 privind proiectul de extindere și de modernizare a clădirii Konrad Adenauer din Luxemburg, și, pe de altă parte, suspendarea executării deciziei de atribuire a acestui lot unui alt ofertant

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Revocă Ordonanța din 9 iunie 2016 dată în cauza T-281/16 R.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ațiune introdusă la 25 octombrie 2016 – La Quadrature du Net și alții/Comisia**(Cauza T-738/16)****(2017/C 006/49)***Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamante: La Quadrature du Net (Paris, Franța), French Data Network (Amiens), Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (reprezentant: H. Roy, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/1250 a Comisiei din 12 iulie 2016 ca fiind contrară articolelor 7, 8 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- anularea acestei decizii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), ca urmare a caracterului generalizat al colectărilor autorizate de reglementarea Statelor Unite. Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1250 a Comisiei din 12 iulie 2016 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA (denumită în continuare „decizia atacată”) ar fi săvârșit o astfel de încălcare prin faptul că nu s-a concluzionat că reglementarea Statelor Unite aduce în special atingere conținutului esențial al dreptului fundamental la respectarea vieții private garantat prin articolul 7 din cartă.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea cartei prin faptul că decizia atacată ar fi constat în mod eronat că Scutul de confidențialitate UE-SUA asigură un nivel de protecție a drepturilor fundamentale în mod substanțial echivalent cu cel garantat în cadrul Uniunii în pofida inexistenței unei limitări la strictul necesar al exploatărilor autorizate de reglementarea Statelor Unite.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea cartei în măsura în care decizia atacată nu ar fi luat în considerare lipsa unei căi de atac efective prevăzute de reglementarea Statelor Unite și ar fi concluzionat, în pofida acestui aspect, în sensul echivalenței protecției menționate mai sus.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea cartei întrucât decizia atacată ar fi considerat în mod vădit eronat că Scutul de confidențialitate UE-SUA ar asigura o protecție echivalentă celei garantate în Uniune, în pofida lipsei unui control independent prevăzut de reglementarea Statelor Unite.

Ațiune introdusă la 28 octombrie 2016 – BPCE/BCE**(Cauza T-745/16)**

(2017/C 006/50)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: BPCE (Paris, Franța) (reprezențanți: A. Gosset Grainville, C. Renner și P. Kupka, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Băncii Centrale Europene nr. ECB/SSM/2016-9695005MSXI0YEMGDF46/195 din 24 august 2016;
- obligarea, în orice caz, a Băncii Centrale Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe necompetența care ar afecta Decizia Băncii Centrale Europene (BCE) din 24 august 2016 de respingere a cererii reclamantei de a beneficia de excluderea de la calcularea efectului de levier a expunerilor față de Casa de depuneri și consemnațiuni, care decurg din fondurile centralizate colectate în cadrul economiilor reglementate (denumită în continuare „decizia atacată”), în măsura în care BCE nu era competentă să refuze acordarea excluderii solicitate după ce constatase că erau respectate condițiile impuse de dispozițiile aplicabile ale Uniunii.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe mai multe erori de drept care ar fi fost săvârșite de pârâtă. Astfel, reclamanta apreciază că, fie și presupunând că BCE era competentă să adopte decizia atacată, decizia menționată nu ar fi validă întrucât ar fi afectată de mai multe erori de drept, atât în raport cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul nr. 575/2013”) și cu intențiile legiuitorului Uniunii Europene, ca urmare a interpretării eronate pe care BCE ar fi dat-o reglementării în cauză, și ar fi luat astfel o decizie care:
 - ar fi contrară obiectivelor și finalităților normelor privind efectul de levier, neluând în considerare nu numai obiectivul reglementării privind efectul de levier ca atare, ci și intenția legiuitorului manifestată prin adoptarea alineatului (14) al articolului 429 din Regulamentul nr. 575/2013;
 - ar modifica dispoziția de bază prin luarea în considerare a două noi condiții care nu fac obiectul dispoziției în cauză;
 - ar lipsi de efect util articolul 429 alineatul (14) din Regulamentul nr. 575/2013.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe mai multe erori vădite de apreciere care ar afecta decizia atacată, în special în ceea ce privește natura fondurilor de economii reglementate centralizate, implicațiile înscrierii fondurilor în bilanțul băncii și efectele mecanismului de ajustare a cuantumurilor centralizate.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea mai multor principii generale ale dreptului Uniunii, și anume principiul proporționalității, principiul securității juridice și principiul bunei administrări, prin faptul că BCE și-a încălcat obligația de diligență.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe nemotivarea deciziei atacate, în măsura în care BCE ar fi fost supusă unei obligații de motivare mai stricte, iar decizia menționată este motivată în mod insuficient și echivoc.

Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – Stemcor London și Samac Steel Supplies/Comisia**(Cauza T-749/16)**

(2017/C 006/51)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Stemcor London Ltd (Londra, Regatul Unit), Samac Steel Supplies Ltd (Londra) (reprezentanți: F. Di Gianni și C. Van Hemelrijck, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1329 al Comisiei din 29 iulie 2016 de percepere a taxei antidumping definitive pentru importurile înregistrate de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă (JO 2016, L 210, p. 27) și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că interpretarea și aplicarea condiției „conștientizării de către importator” prevăzute la articolul 10 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul antidumping de bază (UE) 2016/1036 este eronată și nelegală.
 - Primul aspect: interpretarea cuprinsă în Regulamentul (UE) 2016/1329 („regulamentul în litigiu”), referitoare la condiția conștientizării de către importator, prevăzută la articolul 10 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul antidumping de bază (UE) 2016/1036, este eronată și nelegală.
 - Al doilea aspect: o interpretare a articolului 10 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul antidumping de bază (UE) 2016/1036 în lumina motivelor bine stabilite de interpretare a dreptului Uniunii și a Acordului antidumping al OMC arată că, pentru a stabili dacă o asemenea condiție este îndeplinită, Comisia trebuie să aprecieze conștientizarea efectivă de către importator.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că aprecierea condiției „creșterii substanțiale a importurilor” s-a întemeiat în mod eronat pe o perioadă cuprinsă între prima lună completă de după publicarea deschiderii anchetei în Jurnalul Oficial și ultima lună completă care precedă instituirea măsurilor provizorii.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că interpretarea reținută în regulamentul în litigiu, privind condiția „compromiterii grave a efectului corectiv” prevăzută la articolul 10 alineatul (4) litera (d) din Regulamentul antidumping de bază (UE) 2016/1036, este eronat și nelegal.
 - Primul aspect: Comisia a procedat în mod eronat la o apreciere globală a condiției „compromiterii grave a efectului corectiv” prevăzute la articolul 10 alineatul (4) litera (b) din regulamentul de bază, deși ar fi trebuit să efectueze o analiză individuală a comportamentului fiecărui importator pentru a stabili dacă importurile acestora au contribuit la pretinsa compromitere gravă a efectelor corective ale taxelor.
 - Al doilea aspect: regulamentul în litigiu este afectat de erori în măsura în care prevede că aplicarea retroactivă a taxelor asupra importurilor intervenite în perioada de înregistrare ar permite să se evite ca efectul corectiv al taxelor să fie grav compromis.

Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – FV/Consiliul**(Cauza T-750/16)**

(2017/C 006/52)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* FV (Rhode-St-Genèse, Belgia) (reprezențanți: L. Levi și A. Tymen, avocați)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni ca admisibilă și fondată;

în consecință:

- anularea deciziei din 8 decembrie 2015, adoptată în temeiul articolului 42c din Statutul funcționarilor;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei din 19 iulie 2016 de respingere a reclamației reclamantei din 8 martie 2016;
- obligarea pârâtului la plata de daune interese, stabilite sub rezerva modificării la suma de 151 101 de euro, pentru repararea prejudiciului material suferit de reclamantă;
- obligarea pârâtului la plata de daune interese, stabilite *ex aequo et bono* la suma de 70 000 de euro, pentru repararea prejudiciului moral suferit de reclamantă;
- obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o excepție de nelegalitate îndreptată împotriva articolului 42c din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, pe încălcarea articolelor 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pe încălcarea Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO 2000, L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7), precum și pe încălcarea articolului 1d din statut.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 42c din statut, pe o încălcare a comunicării către personal nr. 71/15 de furnizare a informațiilor privind punerea în aplicare a articolului 42c din statut, precum și pe inexactitatea și incorectitudinea în fapt și în drept a motivelor care ar fi condus la trimiterea în concediu din oficiu a reclamantei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului de a fi ascultat și pe o încălcare a dreptului la apărare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de sollicitudine.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere.

Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – Confédération Nationale du Crédit Mutuel/BCE**(Cauza T-751/16)**

(2017/C 006/53)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Confédération Nationale du Crédit Mutuel (Paris, Franța) (reprezentant: M. Grégoire, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a deciziei Băncii Centrale Europene din 24 august 2016 privind cererea formulată de Crédit Mutuel în scopul obținerii încuviințării de a exclude expunerile față de sectorul public din calcul indicatorului efectului de levier, în conformitate cu articolul 429 alineatul (14) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în privința Crédit Mutuel și a tuturor entităților din grup supuse efectului de levier (ECB/SSM/2016 – 9695000CG7B84NLR5984/92);
- obligarea Băncii Centrale Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe un exces de putere de care ar fi afectată decizia atacată. Potrivit reclamantei, Banca Centrală Europeană (BCE) nu are puterea de a verifica, pentru a asigura aplicarea lor concretă, fără a le consolida sau a le aprecia relevanța, dacă sunt îndeplinite condițiile impuse pentru ca o unitate să beneficieze de o derogare de la regulile de calculare a efectului de levier, astfel cum au fost stabilite clar și definitiv de Comisie, pe baza competenței exclusive, printr-un regulament delegat destinat să ia în considerare specificul peisajului bancar și financiar al Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv, invocat în subsidiar în raport cu primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept comisă de BCE în decizia atacată. Potrivit reclamantei, din moment ce sunt asimilate unor expuneri față de administrația centrală, trebuie să se considere că expunerile față de entitățile din sectorul public prezintă un risc 0 atunci când sunt formulate în moneda națională a sectorului respectiv.
3. Al treilea motiv, invocat în subsidiar în raport cu primele două motive, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere. Potrivit reclamantei, decizia atacată este în mod vădit neadecvată în raport cu obiectivele urmărite de cerințele prudențiale, având în vedere caracteristicile economisirii reglementate, precum și vădit disproporționată în privința consecințelor negative pe care le impune entităților respective.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, precum și a principiului de bună administrare, întrucât BCE nici nu ar fi examinat, nici nu ar fi ținut seama de toate elementele pertinente în speță.

Acțiune introdusă la 2 noiembrie 2016 – Euro Castor Green/EUIPO – Netlon France (Spalier ocultant)

(Cauza T-756/16)

(2017/C 006/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Euro Castor Green (Bagnolet, Franța) (reprezentant: B. Lafont, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Netlon France (Saint Saulve, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: reclamanta

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 001 197 966-0001

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 11 august 2016 în cauza R 754/2014-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea admisibilității cererii introductive și a anexelor la aceasta;
- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 5 din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 6 din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002.

Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – Société générale/BCE

(Cauza T-757/16)

(2017/C 006/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société générale (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Gosset-Grainville, C. Renner și P. Kupka, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Băncii Centrale Europene nr. ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72 din 24 august 2016;
- obligarea, în orice caz, a Băncii Centrale Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe neкомпetența care ar afecta Decizia Băncii Centrale Europene (BCE) din 24 august 2016 de respingere a cererii reclamantei de a beneficia de excluderea de la calcularea efectului de levier a expunerilor față de Casa de depuneri și consemnațiuni, care decurg din fondurile centralizate colectate în cadrul economiilor reglementate (denumită în continuare „decizia atacată”), în măsura în care BCE nu era competentă să refuze acordarea excluderii solicitate după ce constatare că erau respectate toate condițiile impuse de dispozițiile aplicabile ale Uniunii.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe mai multe erori de drept care ar fi fost săvârșite de pârâtă. Astfel, reclamanta apreciază că, fie și presupunând că BCE era competentă să adopte decizia atacată, decizia menționată nu ar fi validă întrucât ar fi afectată de mai multe erori de drept, atât în raport cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul nr. 575/2013”) și cu intențiile legiuitorului Uniunii Europene, ca urmare a interpretării eronate pe care BCE ar fi dat-o reglementării în cauză, și ar fi luat astfel o decizie care:
 - ar fi contrară obiectivelor și finalităților normelor privind efectul de levier, neluând în considerare nu numai obiectivul reglementării privind efectul de levier ca atare, ci și intenția legiuitorului manifestată prin adoptarea alineatului (14) al articolului 429 din Regulamentul nr. 575/2013;

- ar modifica dispoziția de bază prin luarea în considerare a două noi condiții care nu fac obiectul dispoziției în cauză;
 - ar lipsi de efect util articolul 429 alineatul (14) din Regulamentul nr. 575/2013.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe mai multe erori vădite de apreciere care ar afecta decizia atacată, în special în ceea ce privește natura fondurilor de economii reglementate centralizate, implicațiile înscrierii fondurilor în bilanțul băncii și efectele mecanismului de ajustare a cuantumurilor centralizate.
 4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea mai multor principii generale ale dreptului Uniunii, și anume principiul proporționalității, principiul securității juridice și principiul bune administrări, prin faptul că BCE și-a încălcat obligația de diligență.
 5. Al cincilea motiv este întemeiat pe nemotivarea deciziei atacate, în măsura în care BCE ar fi fost supusă unei obligații de motivare mai stricte, iar decizia menționată este motivată în mod insuficient și echivoc.

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2016 – Crédit Agricole/BCE

(Cauza T-758/16)

(2017/C 006/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Crédit Agricole SA (Montrouge, Franța) (reprezentanți: A. Champsaur și A. Delors, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolelor 256 și 263 TFUE, a Deciziei ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/165 adoptată de Banca Centrală Europeană la 24 august 2016;
- obligarea Băncii Centrale Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe eroarea de drept pe care Banca Centrală Europeană (BCE) ar fi săvârșit-o în interpretarea dispozițiilor Regulamentului nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul nr. 575/2013”).

Astfel, reclamanta critică în special decizia BCE din 24 august 2016 prin care se respinge cererea pe care aceasta a prezentat-o în vederea obținerii autorizației de a exclude expunerile față de sectorul public din calculul indicatorului efectului de levier (denumită în continuare „decizia atacată”) întrucât:

- este contrară intenției legiuitorului european și obiectivelor urmărite prin Regulamentul nr. 575/2013;
 - privează articolul 429 alineatul (14) din regulamentul menționat de orice efect util;
 - constituie o încălcare de către BCE a competențelor legiuitorului european.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe eroarea vădită de care este viciată decizia atacată în aprecierea riscului prudențial legat de economia reglementată, întrucât BCE nu ar fi luat în considerare cadrul juridic și datele empirice referitoare la această economie și nici rapoartele pertinente ale Autorității Bancare Europene, și ar fi săvârșit o astfel de eroare de apreciere atât în ceea ce privește riscul legat de efectul de levier, cât și în ceea ce privește celelalte riscuri prudențiale aferente acestuia.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, de care ar fi viciată decizia atacată, în măsura în care, pe de o parte, aceasta ar încălca principiul general al proporționalității enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, și pe de altă parte, aceasta nu ar respecta cerințele specifice legate de principiul proporționalității în materie de supraveghere prudentială, impunând ca cerințele prudenciale să fie adaptate modelului de întreprindere al băncii și riscurilor asociate acestuia pentru sectorul financiar și pentru economie.

Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2016 – Basil/EUIPO – Artex (Fahrradkörbe)

(Cauza T-760/16)

(2017/C 006/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Basil BV (Silvolde, Țările de Jos) (reprezentanți: N. Weber și J. von der Thüsen, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Artex SpA (Zeno di Cassola, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: reclamanta

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial al Uniunii nr. 142 245-0001

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 7 iulie 2016 în cauza R 535/2015-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului și, eventual, a celorlalte părți interesate la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 52 alineatul (3) din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 7 din Regulamentul nr. 6/2002, respectiv încălcarea principiilor fundamentale privind sarcina probei, respectiv încălcarea principiilor logicii în cadrul aprecierii probelor
- încălcarea articolului 6 din Regulamentul nr. 6/2002.

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2016 – Turco/EUCAP Sahel Niger

(Cauza T-763/16)

(2017/C 006/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Fabrice Turco (Souffelweyersheim, Franța) (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Niger)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— constatarea faptului că prezenta acțiune este admisibilă și fondată;

în consecință:

— recunoașterea răspunderii Misiunii în sensul articolului 340 TFUE;

— dispunerea reparării prejudiciului material al reclamantului;

— dispunerea reparării prejudiciului moral al reclamantului, evaluat la 70 000 de euro;

— obligarea părții la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea obligațiilor contractuale de către Misiunea EUCAP Sagel Niger (denumită în continuare „Misiunea”), care ar angaja răspunderea contractuală a acesteia din urmă în sensul articolului 340 TFUE.

Reclamantul, fost membru al personalului Misiunii, denunță nerespectarea contractului de către Misiune în legătură cu procedurile de anchetă internă și de protecție a victimelor în caz de denunțare a unei situații de hărțuire la locul de muncă. Ca urmare a inerției Misiunii și a faptului că nu a deschis o anchetă internă, situația de hărțuire denunțată de reclamant s-a menținut, s-a agravat și i-a afectat în mod grav starea de sănătate, fapt care ar fi condus la repatrierea sa de urgență. Reclamantul nu ar mai fi putut să își reia activitatea înainte de expirarea contractului său.

În consecință, reclamantul solicită repararea prejudiciului său moral, care decurge din faptul că a fost constrâns să suporte situația de hărțuire, cu toate că aceasta fusese denunțată, timp de mai multe luni, fapt care ar fi putut fi evitat de Misiune, din încetarea forțată a activității sale profesionale și, în sfârșit, din degradarea stării sale de sănătate, în special din starea depresivă care durează de atunci. Acesta solicită, de asemenea, repararea prejudiciului său financiar care decurge din pierderea remunerației de după perioada de 30 de zile de concediu medical și din pierderea șansei de a i se prelungi contractul.

Acțiune introdusă la 5 noiembrie 2016 – Grupo Ganaderos de Fuerteventura/EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)

(Cauza T-765/16)

(2017/C 006/59)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Grupo Ganaderos de Fuerteventura, SL (Puerto del Rosario, Spania) (reprezentant: E. Manresa Medina, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde elementele verbale „EL TOFIO El sabor de CANARIAS” – cererea de înregistrare nr. 13 308 259

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 28 iulie 2016 în cauza R 1404/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (c) și (j) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 7 noiembrie 2016 – Hércules Club de Fútbol/Comisia**(Cauza T-766/16)**

(2017/C 006/60)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Spania) (reprezentanți: S. Rating și Y. Martínez Mata, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C (2016) 4060 final a Comisiei Europene și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată are ca obiect, în măsura în care aceasta se referă la Hércules, un împrumut în cuantum de 18 milioane de euro acordat de o entitate privată în favoarea Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante, o altă entitate privată care a folosit o parte importantă din suma împrumutată pentru a subscrie acțiuni ale Hércules CF cu ocazia unei majorări de capital. Împrumutul menționat a fost garantat de un organism financiar public, respectiv Institut Valencià de Finances.

Comisia arată că, în urma acestei operațiuni, Hércules FC a beneficiat de un ajutor de stat care ar consta din diferența dintre costul real al împrumutului garantat și costul pe care aceasta l-ar fi suportat în cadrul unor presupuse condiții de piață, actualizată de la data acordării până la data deciziei atacate.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe aplicarea eronată a Comunicării Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor de stat sub formă de garanții.
 - Se susține în această privință că reclamanta nu era o „întreprindere în dificultate” în sensul Orientărilor din 2004, iar garanția acordată a luat în considerare riscul de neplată și contragaranția împrumutului.
2. Al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, este întemeiat pe lipsa de efecte asupra concurenței și asupra schimburilor dintre statele membre.
 - Se susține în această privință că Hércules CF nu putea concura la nivel european și că presupusul ajutor nu i-a conferit niciun avantaj comercial.

3. Al treilea motiv, invocat tot cu titlu subsidiar, este întemeiat pe evaluarea eronată a pretinsului ajutor.

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2016 – BNP Paribas/BCE

(Cauza T-768/16)

(2017/C 006/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: BNP Paribas (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Champsaur și A. Delors, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolelor 256 și 263 TFUE, a Deciziei ECB/SSM/2016 – ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136 adoptată de Banca Centrală Europeană la 24 august 2016;
- obligarea Băncii Centrale Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe eroarea de drept pe care Banca Centrală Europeană (BCE) ar fi săvârșit-o în interpretarea dispozițiilor Regulamentului nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul nr. 575/2013”).

Astfel, reclamanta critică în special decizia BCE din 24 august 2016 prin care se respinge cererea pe care aceasta a prezentat-o în vederea obținerii autorizației de a exclude expunerile față de sectorul public din calculul indicatorului efectului de levier (denumită în continuare „decizia atacată”) întrucât:

- este contrară intenției legiuitorului european și obiectivelor urmărite prin Regulamentul nr. 575/2013;
 - privează articolul 429 alineatul (14) din regulamentul menționat de orice efect util;
 - constituie o încălcare de către BCE a competențelor legiuitorului european.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe eroarea vădită de care este viciată decizia atacată în aprecierea riscului prudențial legat de economia reglementată, întrucât BCE nu ar fi luat în considerare cadrul juridic și datele empirice referitoare la această economie și nici rapoartele pertinente ale Autorității Bancare Europene, și ar fi săvârșit o astfel de eroare de apreciere atât în ceea ce privește riscul legat de efectul de levier, cât și în ceea ce privește celelalte riscuri prudențiale aferente acestuia.
 3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, de care ar fi viciată decizia atacată, în măsura în care, pe de o parte, aceasta ar încălca principiul general al proporționalității enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, și pe de altă parte, aceasta nu ar respecta cerințele specifice legate de principiul proporționalității în materie de supraveghere prudențială, impunând ca cerințele prudențiale să fie adaptate modelului de întreprindere al băncii și riscurilor asociate acestuia pentru sectorul financiar și pentru economie.

Acțiune introdusă la 2 noiembrie 2016 – Korwin-Mikke/Parlamentul**(Cauza T-770/16)**

(2017/C 006/62)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Janusz Korwin-Mikke (Jozefow, Polonia) (reprezentant: M. Cherchi, avocat)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni admisibilă și fondată;

În consecință

- anularea deciziei biroului Parlamentului European din 1 august 2016;
- anularea deciziei anterioare a Președintelui Parlamentului European din 5 iulie 2016 de aplicare a aceluiași sancțiuni;
- dispunerea reparării prejudiciului financiar și moral cauzat prin deciziile atacate, respectiv acordarea în favoarea reclamantului a sumei de 13 306 euro;
- în orice caz, obligarea Parlamentului European la plata integrală a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 166 din Regulamentul Parlamentului European, pe încălcarea libertății cuvântului și libertății de exprimare a cetățenilor Uniunii Europene, cu circumstanța specială că afirmațiile vizate de decizie au fost făcute de un parlamentar european în timpul exercitării funcției sale și în incinta instituțiilor Uniunii Europene, precum și pe încălcarea principiului motivării actelor instituțiilor Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului motivării actelor instituțiilor Uniunii Europene și a articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și/sau pe încălcarea principiului general al imparțialității.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a dreptului la apărare, a articolului 166 primul paragraf din Regulamentul Parlamentului European.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului motivării actelor instituțiilor Uniunii Europene și pe încălcarea principiului proporționalității și a principiului *ne bis in idem*.

Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2016 – Consejo Regulador del Cava/EUIPO – Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)**(Cauza T-774/16)**

(2017/C 006/63)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Spania) (reprezentant: C. Prat, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Cave de Tain L'Hermitage, union des propriétaires (Tain L'Hermitage, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca figurativă în culori a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „CAVE DE TAIN” – marca Uniunii Europene nr. 11 345 824

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 septembrie 2016 în cauza R 980/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care nu anulează marca Uniunii Europene contestată cu privire la „vinurile spumante cu o denumire de origine controlată”;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 102 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 103 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1308/2013.

Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2016 – Mediaexpert/EUIPO – Mediaexpert (mediaexpert)

(Cauza T-780/16)

(2017/C 006/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Mediaexpert sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: J. Aftyka, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Mediaexpert S.A. (Varșovia, Polonia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene cu culorile negru, galben și alb, care cuprinde elementul verbal „mediaexpert” – marca nr. 11 674 132 a Uniunii Europene

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 11 august 2016 în cauza R 2583/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- anularea deciziei Diviziei de anulare din data de 29 octombrie 2015 adoptate în procedura de declarare a nulității nr. 000009371 C;
- trimiterea cauzei la EUIPO în vederea modificării deciziei pe fond și a anulării mărcii nr. 011674132 a Uniunii Europene pentru toate serviciile vizate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața Diviziei de anulare, a Camerei de recurs și a Tribunalului.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 53 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 1 noiembrie 2016 – Pilla/Comisia și EACEA

(Cauza T-784/16)

(2017/C 006/65)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Rinaldo Pilla (Venafro, Italia) (reprezentant: A. Silvestri, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană și Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- după suspendarea selecției în curs, anularea în tot a deciziei Comisiei Europene – Direcția Generală pentru Educație și Cultură din 2 septembrie 2016, ref. Ares 2016 4930111, privind excluderea domnului Rinaldo Pilla de la participarea la proiectul de finanțare, ca urmare a unei încălcări grave a legii și, în caz contrar, anularea în totalitate a selecției, întrucât este nelegală, ca urmare a unei încălcări grave a legii;
- în ipoteza puțin probabilă în care candidatul Rinaldo Pilla nu este declarat adecvat, obligarea pârâtelor la repararea prejudiciului suferit de reclamant prin pierderea unei șanse ca urmare a excluderii nejustificate și nemotivate de la proiectul de finanțare europeană în cauză, cu titlu principal, în cuantum de 1 050 000,00 de euro și, cu titlu subsidiar, în cuantum de 400 000,00 de euro.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei de excludere a reclamantului de la selecția pentru participarea la o finanțare europeană [Cerere de propuneri – EAC/S05/2016 – Sprijin pentru o acțiune pregătitoare în vederea creării unui premiu al Festivalului UE și a unei mărci a Festivalului UE în domeniul culturii – EFFE (Europa pentru festivaluri – festivaluri pentru Europa)].

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea gravă a legii în raport cu titlul I din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei Europene din 6 mai 2003, cu articolul 2 punctul 28 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO 2013, L 347, p. 320), cu Previzunile Consiliului din 17 decembrie 2013, și cu articolul 1 alineatul 821 din Legea stabilității din 2016.

— În susținerea primului motiv al acțiunii, reclamantul invocă faptul că, în vederea accesului la fondurile structurale, liber-profesionistul, chiar neînscris într-o asociație profesională, este asimilat unei întreprinderi; indiferent de forma juridică de organizare a acesteia. Liber-profesioniștii au acces la fondurile pentru cercetare științifică și pentru inovare culturală și industrială. Reclamantul susține că decizia atacată nu ar fi ținut seama de faptul că Legea stabilității din 2016, care transpune o recomandare europeană din 2003, a clarificat definitiv că profesioniștii sunt asimilați întreprinderilor. Reclamantul, liber-profesionist, trebuie considerat un candidat adecvat întrucât este un liber-profesionist plătitor de TVA.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe cererea de despăgubiri.

— În această privință se arată că excluderea reclamantului de la selecție i-a produs un prejudiciu grav, întrucât nu se poate pune sub semnul îndoielii că neincluderea în selecția pentru proiectul „VENAFRO EUROPEAN FESTIVAL OF LITERATURE” [Festivalul European de Literatură din Venafro] determină pierderea evidentă a unei șanse a cărei evaluare va trebui efectuată pe baze echitabile, ținând seama de natura și de importanța proiectului respectiv, și care, cu titlu preliminar, nu va putea decât să fie asimilată valorii finanțării în cauză.

Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – BSH Electrodomesticos España/EUIPO – DKSH International (Ufesa)

(Cauza T-785/16)

(2017/C 006/66)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: BSH Electrodomesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Spania) (reprezentant: M. de Justo Bailey, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: DKSH International Ltd. (Zürich, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „Ufesa” – cererea de înregistrare nr. 10 857 29.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 13 iulie 2016 în cauza R 1691/2015-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – Krasnyiy oktyabr/EUIPO – Kondyterska korporatsiia „Roshen” (CRABS)

(Cauza T-795/16)

(2017/C 006/67)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Moscow Confectionery Factory „Krasnyiy oktyabr” OAO (Moscova, Rusia) (reprezentanți: O. Spuhler și M. Geitz, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Dochirnie pidpriemstvo Kondyterska korporatsiia „Roshen” (Kiev, Ucraina)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative care cuprinde elementul verbal „CRABS”- cererea de înregistrare nr. 1 186 110

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 11 august 2016 în cauza R 2507/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2016 – CEDC International/EUIPO – Underberg (Reprezentarea unui fir de iarbă verde maroniu într-o sticlă)

(Cauza T-796/16)

(2017/C 006/68)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Polonia) (reprezentant: M. Siciarek, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Underberg AG (Dietlikon, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca tridimensională a Uniunii Europene (Reprezentarea unui fir de iarbă verde maroniu într-o sticlă) – cererea de înregistrare nr. 33 266

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 august 2016 în cauza R 1248/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate la Tribunal și la camera de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) literele (a) și (b), a articolului 42 alineatele (2) și (3), a articolului 75 și a articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 14 noiembrie 2016 – Hanso Holding/EUIPO (REAL)

(Cauza T-798/16)

(2017/C 006/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hanso Holding AS (Tomasjord, Norvegia) (reprezentant: M. Wirtz, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „REAL” – cererea de înregistrare nr. 14 020 093

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 septembrie 2016 în cauza R 2405/2015-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ordonanța Tribunalului din 16 septembrie 2016 – Comisia/CINAR

(Cauza T-720/15) ⁽¹⁾

(2017/C 006/70)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 59, 15.2.2016.

Ordonanța Tribunalului din 16 septembrie 2016 – ICA Laboratories și alții/Comisia

(Cauza T-732/15) ⁽¹⁾

(2017/C 006/71)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 78, 29.2.2016.

RECTIFICĂRI**Rectificarea comunicării din Jurnalul Oficial privind cauza T-698/16***(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 441 din 28 noiembrie 2016)**(2017/C 006/72)*

Comunicarea privind cauza T-698/16, Trasta Komerbanka și alții/BCE, se va citi după cum urmează:

„Acțiune introdusă la 23 septembrie 2016 – Trasta Komerbanka și alții/BCE**(Cauza T-698/16)***(2016/C 441/34)**Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamanți: Trasta Komerbanka AS (Riga, Letonia) și alții 6 (reprezentanți: O. Behrends, L. Feddern și M. Kirchner, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei BCE din 11 iulie 2016 privind retragerea licenței bancare a Trasta Komerbanka AS; și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat articolul 24 din Regulamentul privind MUS ⁽¹⁾ și dispozițiile conexe acestuia în legătură cu controlul deciziei anterioare a BCE de Comitetul administrativ de control.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE nu a examinat și nu a analizat cu atenție și cu imparțialitate toate elementele de fapt, inclusiv, dar nu limitativ, împrejurarea că nu a reacționat în mod adecvat la faptul că informațiile și documentele prezentate de autoritatea letonă locală de reglementare erau inexacte.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiul proporționalității întrucât nu a recunoscut că era posibil să ia măsuri alternative.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiul egalității de tratament.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat articolul 19 și considerentul (75) al Regulamentului privind MUS și a săvârșit un abuz de putere.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiile încrederii legitime și securității juridice.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat normele de procedură, în special dreptul de a fi ascultat, dreptul de acces la dosar, dreptul la o decizie motivată în mod adecvat, și pe o încălcare a articolului 83 alineatul (1) din Regulamentul-cadru privind MUS.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).”

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO